VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA

XXVII. évfolyam, 8087. szám | Szerda, 1971. március 24. | 4 oldal, 30 bani

„A munkásosztálynak, az alkalmazottak többi kategóriáinak a szakszervezetekben kell megtalálniuk a legmegfelelőbb terepet ahhoz, hogy a kommunista párt vezetésével részt vegyenek a gazdasági és társadalmi ügyek vezetésében, az ország kormányzásában."

NICOLAE CEAUȘESCU ELVTÁRSNAK AZ RSZÁSZ KONGRESZSZUSÁN ELHANGZOTT BESZÉDÉBŐL

Megnyílt a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetségének kongresszusa

NICOLAE CEAUȘESCU ELVTÁRS BESZÉDE

Az egész ország dolgozóinak életében és tevékenységében nagy fontosságu esemény kezdődött meg tegnap a Köztársasági Palota nagytermében — a szakszervezetek kongresszusa.

A munkásdemokráciának ebben a forumában jelen vannak a foglalkozási ágankénti szakszervezeti szövetségek értekezletein megválasztott küldöttek — ipari, mezőgazdasági, szállitási és a nemzetgazdaság többi szektorában dolgozó munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők, párt-, állami- és szakszervezeti aktivisták — fiatalok és idősebbek, románok, magyarok, németek és más nemzetiségüek.

A kongresszus elkészíti az utóbbi években kifejtett tevékenység mérlegét, s megállapitja azokat a feladatokat, amelyek a Román Kommunista Párt X. kongresszusán kijelölt határozatok teljesitése érdekében a szakszervezetekre hárulnak, az RKP KB nemrégi plenáris ülésének konkluziói és ajánlásai Nicolae Ceaușescu elvtársnak a plénumon elhangzott beszéde fényében. A kongresszust átfogó és sokrétü megbeszélések előzték meg arról, hogy milyen szerep, milyen feladatok hárulnak a szakszervezetekre a haza fejlődésének jelenlegi szakaszában, mélyreható és tág perspektiváju megujhodásnak, a munkásdemokrácia, a szocialista demokrácia mélyülési folyamatának, amit a Román Kommunista Párt kezdeményezett és következetesen érvényesit.

A kongresszuson számos meghivott vesz részt — az RKP KB, az Államtanács és a kormány több tagja, központi intézmények és társadalmi szervezetek vezetői, párt- és állami aktivisták, a hazai munkásmozgalom régi harcosai, román és külföldi ujságirók.

Jelen vannak a Szakszervezeti Világszövetség képviselői, más nemzetközi szervezetek, valamint különböző országokból 59 nemzeti szakszervezeti szervezet képviselői.

A kongresszus 9,30 órakor kezdte meg munkáját.

A jelenlévők hatalmas tapssal és éljenzéssel fogadták **Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Fazekas János, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Dalea, Ion Iliescu, Vasile Pantilineț, Mihai Marinescu, Ion Pățan** elvtársakat, akik a jobboldali páholyban foglalnak helyet.

Az elnökségtől balra lévő páholyban a külföldi szakszervezeti küldöttségek vezetői foglalnak helyet.

Az egybegyültek percenként ütemesen kiáltozzák „RKP—Ceaușescu".

A Szakszervezetek Általános Szövetsége Központi Tanácsának megbizásából, **Virgil Trofin** elvtárs, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Állandó Elnökségének tagja, az RSZÁSZ elnöke megnyitja a kongresszust.

A kongresszus jelentőségét hangsulyozva, az RSZÁSZ elnöke, a megnyitó ülésen a szakszervezetek képviselői, az egész ország dolgozói nevében rendkivül melegen köszöntötte a párt és az állam vezetőit, élén **Nicolae Ceaușescu** elvtárssal, a párt főtitkárával, az Államtanács elnökével. Virgil Trofin elvtárs egyuttal melegen köszöntötte a hazánk dolgozóinak életében nagy jelentőségü eseményen részt vevő összes küldöttségeket és vendégeket.

Kifejezve a kongresszusi küldöttek, a romániai szakszervezeti tagok, munkásosztályunk gondolatait és érzelmeit, az RSZÁSZ elnöke szivélyesen üdvözölte az összes külföldi delegátusokat, hangsulyozva, hogy jelenlétük a kongresszuson a romániai munkásosztály és a többi országok munkásosztálya

(Folytatása a IV. oldalon)

Tisztelt elvtársnők,

tisztelt elvtársak!

A romániai szakszervezetek kongresszusa, amelyen részt vesznek a munkásosztály és a dolgozók többi kategóriái — férfiak és nők, idősek és fiatalok, románok, magyarok, németek, szerbek és más nemzetiségüek — képviselői, az ország aktiv lakosságának több mint a felét kitevő 5 millió szakszervezeti tag képviselői, a dolgozók véleményének magas szónoki emelvénye, széles körü demokratikus fórum a hazai szocialista épités kérdéseinek mélyreható és sokoldalu megvitatására. **(Hatalmas taps.)**

Engedjék meg, hogy a párt Központi Bizottsága, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa és kormánya részéről melegen üdvözöljem önöket, a kongresszus részvevőit, a szakszervezetek összes tagjait, az egész ország dolgozóit. **(Hosszas taps.)**

Az önök kongresszusa arra hivatott, hogy megvonja a munkásosztály, az alkalmazottak széles tömegei által kifejtett hatalmas alkotó tevékenység mérlegét, azt, hogy a szakszervezeti szervek és szervezetek miként járultak hozzá az ország gazdasági és kulturális épitéséhez és a vezetés munkájához, az uj társadalmi rendszer felépitésének, az egész nép jólete növelésének müvében. **(Hosszasan ismétlődő taps.)**

A kongresszusnak egyben az a hivatása, hogy szocialista társadalmunk előrehaladásának alapvető módszere, a birálat és önbirálat szellemében feltárja a szakszervezeti szervek munkájának hiányosságait és fogyatékosságait, a legmegfelelőbb megoldásokat fogadja el a munka magasabb szintre emelése érdekében, annak érdekében, hogy fokozza az alkalmazottak széles tömegeinek részvételét — szakszervezetek keretén belül — bel- és külpolitikánk, a szocialista Románia sokoldalu fejlesztésére irányuló általános vonal kidolgozásában és megvalósitásában. **(Hatalmas taps.)**

Tisztelt elvtársak!

A hazai szocialista épités története két nagy szakaszának kereszteződési pontján állunk: befejeződött az 1966—1970-es ötéves terv és megkezdődött az 1971—1975-ös uj ötéves terv. Egész népünket behatóan és részletesen tájékoztatták, mind a hivatalos közlemény keretében, mind a sajtóban az elmult ötéves terv gazdag mérlegéről. Nincs a gazdasági, társadalmi vagy kulturális-nevelő tevékenységnek olyan területe vagy szektora, amelyben ne mentek volna végbe ebben az öt évben ményreható megujitó atalakulások, amelyben ne érződött volna erőteljesen a szocializmus eleven érverése és ne következtek volna be ujabb minőségi és mennyiségi felhalmozások, ujabb és ujabb előrehaladás.

Ismerjük, hogy népünk milyen kimagasló eredményeket ért el az ipar fejlesztésében, amelynek döntő szerepe van az ország gazdasági-társadalmi haladásában. A román népet méltán tölti el hazafias büszkeséggel az, hogy ebben az öt évben sikerült biztositania a globális ipari termelés csaknem 12 százalékos évi átlagos növekedési ütemét, a világviszonylatban elért egyik leggyorsabb gazdasági fejlődési ütemet. **(Élénk taps.)** Az ötéves terv végén az ország ipari térképe további több mint 1500 uj gazdasági egységgel és termelő kapacitással gazdagodott, amelyek területünkön ésszerüen elosztva hozzájárultak a termelőerők harmonikus fejlődéséhez, az összes megyék felemeléséhez, a szocializmus müszaki-anyagi alapja erősödéséhez.

Az ötéves terv jó eredményekkel zárult a mezőgazdaságban is. Az utóbbi években ujabb intézkedéseket tettünk a mezőgazdasági munkák gépesitési- és kemizálási fokának növelésére, széles körü talajjavitási és öntözési akciókat hajtottunk végre, megteremtettük a belterjes mezőgazdaság feltételeit. Ennek eredményeként és annak ellenére, hogy az utóbbi években az időjárási viszonyok kedvezőtlenek voltak, 1970 tavaszán pedig nagy természeti csapás sujtotta mezőgazdaságunkat, a növényi és állati össztermelés az utóbbi öt esztendő leforgása alatt, az előző öt évhez viszonyitva, körülbelül 24 százalékkal növekedett, biztositva a gazdaság szükségleteinek kielégitését és a lakosság megfelelő ellátását mezőgazdasági élelmiszertermékekkel.

A gazdaságfejlesztés nagy eredményei közvetlenül kihatottak a dolgozók életszinvonalára, lehetővé tették, hogy az utóbbi öt év során a reálbér 20 százalékkal emelkedjék. Mint ismeretes, ebben az időszakban általános fizetésemelést hajtottunk végre, megkülönböztetett figyelmet forditottunk a kisebb fizetésü dolgozók keresetének növelésére. A névleges bérek növekedése és az alkalmazottak számának gyarapodása folytán a lakosság jövedelme 1970-ben 50 százalékkal volt nagyobb, mint 1965-ben.

Az életszinvonalra erős hatással volt az állami költségvetés szociális-kulturális kiadásainak növekedése; e kiadások 1970-ben 35,7 milliárd lejt tettek ki az 1965. évi 22,4 milliárd lejjel szemben. Ezen az alapon emeltük a nyugdijakat, az e célra szolgáló alapok 1970-ben 2,2-szer voltak nagyobbak, mint 1965-ben, fejlődött a közoktatási, egészségvédelmi intézmények hálózata, ujabb intézkedések történtek a munkakörülmények javitására. Ebben az időszakban államunk jelentős erőfeszitést tett a lakásépités fejlesztésére, biztositva a feltételeket, hogy több mint kétmillió ember, vagyis az ország lakosságának mintegy 10 százaléka, uj lakásba költözzék. Bárki számára nyilvánvaló, hogy a szocialista épitőmunka végső fokon a nép életének állandó javulásában testesül meg, érezteti hatását minden egyes család, minden egyes honpolgár létfeltételeiben, közvetlenül elvezet a civilizációs fok gyors növekedéséhez Romániában. S éppen azért támogatja az egész nép kommunista pártunk politikáját, mert a szocialista épités eredményei minden családban megmutatkoznak. **(Hosszas taps.)**

Noha az ötéves terv mérlege gyümölcsöző, gazdag nagy eredményekben, tudjuk, még sok a tennivalónk ahhoz, hogy elérjük a gazdasági és kulturális fejlődés áhitott szinvonalát, hogy megteremtsük a legjobb életfeltételeket, amelyeket a modern szocialista civilizáció minden állampolgárnak nyujthat.

A sikereket áttekintve, egyidejüleg ismerjük a tevékenységünkben még megmutatkozó fogyatékosságokat és hiányosságokat is. A pozitivumokat és negativumokat, a megvalósitásokat és a hiányosságokat elemezve teljes meggyőződéssel állapithatjuk meg azt, ami a lényeges és jellemző társadalmunkra: a rohamos fejlődést, a szakadatlan és sokoldalu előrehaladást, a szocialista épités nagy müvének minden frontján elért sikert. **(Élénk taps.)**

Társadalmunk dinamikus fejlődése erőteljesen kifejezésre juttatja a Román Kommunista Párt marxista-leninista politikájának helyességét és hatékonyságát, a pártot, amely szilárdan betölti történelmi hivatását a román szocialista társadalom politikai vezető erejeként. **(Hatalmas taps.)** A sikerek, amelyeket elértünk, annak tulajdonithatók, hogy pártunk a szocialista épités programjának kidolgozásakor a társadalomfejlődés objektiv törvényeihez, az ország konkrét adottságaihoz igazodik, alkotó módon alkalmazza a szocializmus általános igazságait a romániai feltételekre. Az a tény, hogy politikánk hüséges kifejezője a nép létérdekeinek, biztositja a párt és a nép közötti egység gránitszilárdságát, a dolgozóknak a kommunista pártba vetett határtalan bizalmát, azt az elhatározásukat, hogy töretlenül valóra váltják belés külpolitikáját. **(Hosszan tartó taps.)**

A párt egész politikájában biztositja a nemzeti érdekek és a szocializmus általános érdekei harmonikus egybehangolását, mert meggyőződése szerint fő nemzeti és nemzetközi kötelessége sikeresen felépiteni az uj, szocialista rendszert Romániában, megvalósitani a román nép törekvéseit és eszményeit, valóra váltani hazánk földjén az emberiség legszebb álmát — a kommunizmust. **(Erős, hosszas taps.)**

Kedves elvtársak!

A román társadalom forradalmi átalakitásában, mindazoknak a vivmányoknak az elérésében, amelyekre ma büszkék vagyunk, alapvető szerepet töltött és tölt be hős munkásosztályunk, amely számtalan forradalmi csatában edződött meg, utolsó leheletéig hü a szocializmus ügyéhez, hős munkásosztályunk, amely magára vállalta azt a sulyos felelősséget, hogy vezeti a népet a szabad és méltó élet, a haladás és a jólét felé. A munkásosztály, együtt a többi dolgozóval, átalakitotta a társadalmat, de megváltozott maga is a szocializmus eveiben. A gazdaság és a kultura fejlődésével, a szocialista épitőmunka sikereivel párhuzamosan munkásosztályunk ujabb és ujabb osztagokkal növelte sorait, gyarapitotta szakmai felkészültségét, s gazdagitotta tudományos, müszaki és általános müveltségi látókörét, maradéktalanul bebizonyitotta alkotóerejét, azt, hogy biztositani tudja a szocialista iparnak az egyetemes müszaki-tudományos forradalom vivmányai szintjén történő korszerüsitését, irányitani tudja a román szocialista társadalom általános fejlődését. **(Erős taps.)** Mindezért, a szocialista társadalmunk vezető osztályaként rá háruló szerep példás teljesitéséért szeretném erről a szónoki emelvényről a legmelegebben üdvözölni a munkásosztályt, az összes dolgozókat, akik mindennapi szorgos munkajukkal épitik a szocializmus ragyogó épületét Románia földjén. **(Erős, hosszas taps.)**

Társadalmunk életében kiemelkedő helyet foglaltak és foglalnak el a szakszervezetek, a munkásosztály, a dolgozó tömegek széles körü szervezetei, amelyek gazdag és hosszas forradalmi hagyományra tettek szert a kizsákmányolás ellen, a dolgozók érdekeinek megvédéséért vivott harcban. A szakszervezetek a szocialista épités éveiben intenziv munkát fejtettek ki, hogy megszervezzék és egyesitsék a dolgozók alkotó erőfeszitéseit és kezdeményezőkészségét az állami tervek teljesitése, az uj előmozditása, a munka szüntelen tökéletesitése érdekében a gazdasági és társadalmi élet minden területén. A szakszervezetek munkájában természetesen voltak egyes fogyatékosságok, számos hiányosság mutatkozott, de tevékenységük jellegzetessége az volt, hogy értékesen előmozditották a párt és az állam szocialista épitési politikájának megvalósitását, az egész ország sokoldalu haladását. Munkájukért, általános sikereikhez való hozzájárulásukért tiszta szivből gratulálok a szakszervezeti szerveknek és szervezeteknek, a szakszervezeti aktivistak ezreinek, az összes szakszervezeti tagoknak, mindazoknak, akik erőfeszitéseikkel a nép érdekeit, szocialista hazánk haladását szolgalták. **(Élénk, erős taps.)**

Tisztelt elvtársak!

Románia gazdasági-társadalmi fejlődése uj szakaszának, az 1971—1975-ös ötéves tervnek a kezdetén vagyunk. Mint tudják, az alapvető célkitüzés, amelyet a X. kongresszus a párt elé, egész népünk elé állitott az elkövetkező időszakban, a sokoldaluan fejlett szocialista társadalom megteremtése, amelyet az erőteljes és korszerü müszaki-anyagi alap, a termelési viszonyok tökéletesitése, a tudomány, a kultura és az oktatás szinvonalának emelése, hazánk összes dolgozói általános jólétének növelése jellemez. **(Élénk taps.)**

Az ötéves terv előirányzatainak megvalósitása ujabb fontos lépést jelent előre a nemzeti iparnak a világtudomány és technika követelményeivel összhangban álló fejlesztésében. Az uj ötéves terv ipari potenciálunk növelése céljából mintegy 500 milliárd lej értékü beruházást irányoz elő, vagyis többet, mint amennyit a két legutóbbi ötéves terv folyamán együttesen beruháztunk. Az ország összes megyéinek további harmonikus fejlesztésére törekedve, több mint 1700 uj gazdasági létesitményt hozunk majd létre. A termelőerők mennyiségi fejlesztésével egyidejüleg az uj ötéves terv biztositani fogja a szocialista ipar minőségi szinvonalának emelését, a feltételek megteremtését ahhoz, hogy ez biztositsa az ország anyagi és emberi erőforrásainak jobb hasznositását, országunk részvételét nagyértékü, saját hozzájárulással a nemzetközi munkamegosztásban, az anyagi javak világforgalmában.

A párt és az állam megkülönböztetett figyelmet fordit az uj ötéves tervben a mezőgazdaság — gazdaságunk alapvető ága — korszerüsitésére, fokozott hozzájárulására az általános gazdasági fejlődéshez, a nemzeti vagyon növekedéséhez, a népjólét növeléséhez. A mezőgazdaság müszaki-anyagi alapjának bővitésére és tökéletesitésére, valamint a belterjes mezőgazdaság érdekében kezdeményezett programok támogatására mintegy 80 milliárd lej beruházást eszközlünk, vagyis több mint kétszer annyit, mint az előző ötéves tervben.

Pártunk és államunk abból indul ki, hogy társadalmunk gazdasági és szellemi haladásának elengedhetetlen feltétele a tudományos kutatás fokozása, a korszerü tudomány és technika vivmányainak alkalmazása minden tevékenységi területen. Ebből a célból kifejlesztjük a kutatás anyagi alapját, megszervezzük tudományos potenciálunknak, hazánk kutatói alkotó erejének jobb hasznositását, biztositjuk a kutató tevékenység következetes orientálását a gazdasági és társadalmi élet követelményeinek kielégitése irányában. Tudott dolog, hogy csupán a legfejlettebb tudomány alapján, az emberi megismerés összes vivmányai alapján teremthető meg sikeresen az uj társadalom, biztositható a kommunizmus győzelme. **(Hatalmas taps.)**

Az ötéves terv nagy gazdasági célkitüzéseinek megvalósitása megköveteli a munkásosztály, a technikusok és mérnökök, az összes szakemberek további számbeli növelését, az összes dolgozók szakképzettségi szinvonalának emelését. Ezért különleges fontosságot tulajdonitunk az oktatás minden foka fejlesztésének, az oktatási folyamat tökéletesitésének, lépést tartva a termelés, a tudomány és a technika időszerü követelményeivel, szorosabban hozzákapcsoljuk az oktatást az élethez, a gyakorlathoz. Mint ismeretes, a párt és az állam széles körü programot kezdeményezett a káderek rendszeres szakmai továbbképzésére, összhangban a modern tudomány és technika vivmányaival, a vezetéstudomány elsajátitására; mindkettő elsődleges követelmény társadalmunkban minden alkalmazottal szemben, legyen az munkás, szakember vagy miniszter. Minden egyes dolgozónak, függetlenül attól, hogy milyen területen tevékenykedik, állandóan gyarapitania kell szakismereteit, hiszen enélkül el sem lehet képzelni a gazdaság, a tudomány, a kultura fejlődését, a szocializmus épitését. **(Erős taps.)**

A gazdaság fejlődésének eredményeként a nemzeti jövedelem 1975-ig 1970-hez képest 1,6—1,7-szeresen növekszik, ami lehetővé teszi, hogy a reálbért körülbelül 20 százalékkal emeljük, az általános béralapot 37—44 százalékkal növeljük, a nyugdijakra és a családi pótlékra szánt összegeket szintén emeljük. Egyidejüleg 1975-ben szociális-kulturális akciók finanszirozására több mint kétszer annyit forditunk, mint 1965-ben. Több mint 80 ezerrel növekszik a bölcsődei férőhelyek száma, vagyis háromszor akkora lesz, mint jelenleg. A mostani ötéves tervben megkülönböztetett figyelmet forditunk a dolgozók lakásviszonyainak javitására, körülbelül 800 ezer lakás épitését irányoztuk elő, amiből félmillió állami alapokból, illetve állami hitelből épül. Az ország gazdasági és kulturális fejlesztési programjának sikeres valóra váltása, valamint az életszinvonal emelése érdekében foganatositandó további intézkedések közvetlenül tükröződnek minden egyes család életében, oda hatnak, hogy hazánk valamennyi honpolgára jobban éljen, nagyobb mértékben élvezze a korszerü civilizáció előnyeit, egyre jobb körülmények között kielégithesse anyagi létigényeit, bővithesse szellemi látókörét.

Egy másik fontos célkitüzés, amelyre a párt és az állam az elkövetkezendő években szinten nagy figyelmet fordit, a társadalomvezetés és -szervezés tökéletesitése, a szocialista demokrácia további fejlesztése és elmélyitése, a szocialista etika és méltányosság elveinek érvényesitése a társadalmi kapcsolatokban, az emberek közötti kapcsolatokban. Ismeretesek a IX. pártkongresszust és az Országos Konferenciát követő években foganatositott ez irányu intézkedések. Azon munkálkodtunk, hogy tökéletesitsük a nemzetgazdaság tervezését, vezetését és szervezését, megvalósitottuk az ország közigazgatási-területi átszervezését, közelebb hozva a vezetést a lenti egységekhez, kiszélesitettük az államhatalom helyi szerveinek, a termelő egységeknek a hatáskörét. Ugyszintén közismertek az intézkedések, amelyek biztositják a megfelelő keretet ahhoz, hogy a dolgozók összes kategóriái ténylegesen részt vehessenek az előrehaladásunkra vonatkozó határozatok kidolgozásában, a társadalom minden lépcsőfokán, az iparvállalattól vagy a mezőgazdasági termelőszövetkezettől egészen a kormányig, egészen a Nagy Nemzetgyülésig.

A társadalmi rendünk rendelkezésére álló összes erőforrások hasznositása, a szocializmus felsőbbrendüségének gyakorlati érvényesitése megköveteli, hogy a jövőben még jobban bevonjuk, nemzetiségre való különbség nélkül, az összes dolgozókat a még lüktetőbb társadalmi életbe, megköveteli, hogy maximálisan értékesitsük az egész nemzet energiáját, tapasztalatait, hozzáértését és forradalmi lendületét. Pártunk és államunk az elkövetkezendő években következetesen ennek a követelménynek a megvalósitásán fog munkálkodni, biztositva a feltételeket ahhoz, hogy a munkások, a parasztok, az értelmiségiek — hazánk uj történetének igazi alakitói — döntsenek arról, milyen irányban kell összpontositani az erőfeszitéseket, társadalmunk gazdasági és kulturális emancipációja érdekében. Az uj társadalom sikeres épitése csupán a szocialista demokracia szüntelen fejlesztése utján, a dolgozóknak a vezetésben való közvetlen részvétele utján biztositható; ez egyébként a vezetés elvének a lényege a szocializmusban. **(Hatalmas taps.)**

A szocialista demokráciáról beszélve, helyes, ha feltesszük magunknak a kérdést: melyik kapitalista országban — legyen az bármilyen fejlett gazdasági, müszaki és tudományos szempontból — mondhatnak véleményt a munkások, a parasztok, az értelmiségiek — az anyagi és szellemi javak alkotói — azoknak a vállalatoknak és gazdasági egységeknek az ügyeiről, amelyekben dolgoznak, befolyásolhatják azok vezetőségei-

(Folytatása a II. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás az 1 oldalról)

nek döntéseit, biztosithatják a társadalom olyan intézkedéseit, amelyek a dolgozók érdekeinek kielégitésére szolgálnak? A kapitalista társadalomhoz viszonyitva rendszerünk nem az elvont, kinyilatkoztató demokrácia illuzióját nyujtja, hanem a nép szuverén jogainak valóságos gyakorlását az államban, a tömegek legszélesebb körü demokratikus szabadságjogainak valóságos gyakorlását, amit végső fokon kifejezésre juttat a közvetlen részvétel az ország belés külpolitikája kidolgozásában és megvalósitásában az ország kormányzásában. Az ország uj fejlődési szakasza — a sokoldaluan fejlett szocialista társadalom megvalósitása — nagy és sokrétü feladatokat ró egész népünkre, amelynek még szorosabban egyesitenie kell erőfeszitéseit, egyre szélesebb körben kell hasznositania kezdeményező szellemét, alkotó képességét és lendületét, magasabb fokra kell emelnie az uj rendszer épitésének egész tevékenységét. Mindezek egyben rendkivül fontos feladatok elé állitják a szakszervezeteket. Az önök kongresszusának éppen az a küldetése, hogy meghatározza ezeket a feladatokat, világosan megállapitsa a szakszervezeti tevékenység feladatkörét és célkitüzéseit a román szocialista társadalom fejlődésének uj körülményei között.

A szakszervezeti munka régi gyakorlata és módszerei már nem felelnek meg a társadalmunkban történt mélyreható változásoknak. Már nem lehet azt mondani a szakszervezetről, hogy „transzmissziós szij", hiszen a pártnak nincs szüksége ilyesmire, hogy beszéljen a dolgozókkal: közvetlenül megteheti — s meg is teszi — napról napra, óráról órára, a szocialista társadalom vezetésének egész munkájában. (Erős taps.) Szocialista társadalmi rendszerünkben a dolgozóknak szükségük van a szakszervezetekre olyan széles körü, saját szervezetként, amelyben egyesithetik erőfeszitéseiket és szervezetten hallatják szavukat, részt vehetnek a román társadalom fejlesztésére vonatkozó összes intézkedések elfogadásában. (Erős taps.) A szakszervezetek azonban csak ugy tölthetnek be aktiv és hathatós szerepet a társadalom fejlődésében, a dolgozók életében, ha lépést tartanak a társadalmi változásokkal, ha egész munkájukat, egész munkamódjukat alkalmazzák az élet uj követelményeihez, a romániai dolgozók követelményeihez. Egyébként a vállalatok és intézmények szakszervezeti gyülésein, a szakmai szövetségek konferenciáin sok jogos birálat hangzott el a szakszervezeti munkastilusról és munkamódszerekről; a dolgozók rámutattak, hogy a munkastilus és a munkamódszerek lemaradtak, a szakszervezeti munka jó része hatástalan. Mint tudjak, a párt Központi Bizottságának legutóbbi plénuma elemezte a szakszervezeti munkát és kijelölte az irányvonalat ahhoz, hogy a szakszervezetek társadalmi fejlődésünk jelenlegi követelményeinek és stádiumának megfelelően javitsanak munkájukon.

Annak a helynek a felmérésében, amelyet a szakszervezeteknek társadalmunkban kell betölteniük, abból az alapvető realitásból kell kiindulnunk, hogy a romániai dolgozóknak kettős minőségük van — termelők és ugyanakkor a termelőeszközöknek, a nemzeti vagyonnak a tulajdonosai. Egyébként éppen ebben különbözik a romániai munkásosztály helyzete a kapitalista országokbeli munkásosztályétól: abban, hogy megdöntötte a kizsákmányoláson alapuló társadalmi rendet és uj társadalmi rendszert hozott létre, amelyben a termelőeszközök a dolgozóké, az egész népé. Valójában minden egyes vállalat, gazdasági egység munkaközössége ezeknek az eszközöknek, az általános vagyon egy részének a tulajdonosa, s ezzel ugy kell gazdálkodnia, hogy teljes mértékben hozzájáruljon a szocialista társadalom fejlesztéséhez, a nép jólétének növeléséhez. (Hatalmas taps.) Ebből kiindulva, a szakszervezeteknek — amelyek soraikban a munkásosztályt, a dolgozók millióit egyesitik — megfelelő szervezeti keretet kell nyujtaniuk ahhoz, hogy a dolgozók gyakorolhassák termelői és tulajdonosi mivoltukból fakadó jogaikat és kötelezettségeiket. A munkásosztálynak, az alkalmazottak többi kategóriáinak a szakszervezetekben kell megtalálniuk a legmegfelelőbb terepet ahhoz, hogy a kommunista párt vezetésével részt vegyenek a gazdasági és társadalmi ügyek vezetésében, az ország kormányzásában.

A legfontosabb terület, amelyen a munkásosztálynak és a többi dolgozónak hallatnia kell szavát, a társadalmi előrehaladásra, a szocialista épités minden területének tökéletesitésére vonatkozó határozatok és intézkedések elfogadása. A szakszervezetnek aktivan közre kell müködnie az állami tervek elkészitésében és ugyanakkor biztositania kell, hogy az összes dolgozók részt vegyenek a termelés növelésére az összes egységekben kinálkozó nagy tartalékok, a nemzetgazdaságunk rendelkezésére álló erőforrások és lehetőségek tanulmányozásában és feltárásában.

Ez a biztositék ahhoz, hogy programjaink szilárd alapra épüljenek, hogy mélységesen realisak lesznek, elnyerik azok hozzájárulását, akik megvalósitásukra hivatottak. Ilyen értelemben a leghatékonyabban fel kell használni a pártunk és államunk által létrehozott intézményes formákat, nevezetesen a vállalatok, fővállalatok és kombinátok kollektiv vezető szerveit, amelyekben a dolgozók, a szakszervezetek képviseltetik magukat, az alkalmazottak közgyüléseit, amelyek minden gazdasági egységben a legfelsőbb vezetőségi fórumot jelentik. Szakszervezeti szerveinkre és szervezeteinkre nagy felelősséget ró az a körülmény, hogy a szakszervezetek képviselői részt vesznek a gazdasági egységek vezetőségeiben, jelen vannak a minisztériumi kollégiumokban és a kormányban. Minthogy a szakszervezetek részt vesznek az ország összes vezető szerveiben — aktivan és nem formálisan, nem csupán egyszerü jelenlét formájában cselekedniük kell, hiszen a munkásosztály, az összes alkalmazottak szovivői, harcolniuk kell a dolgozók szempontjának, véleményeinek érvényesitéséért e szervekben. (Erős taps.) Természetesen — amint a párt Központi Bizottságának legutóbbi plenumán is rámutattam — társadalmunk vezetésével a kommunista párt, a szocialista állam foglalkozik, ők gondoskodnak arról, hogy mindaz, amit teszünk, megfeleljen a dolgozók törekvéseinek; de a szakszervezeteknek a szava — hiszen az összes dolgozókat tömöritő, a dolgozó tömegekkel állandóan kapcsolatban álló szervezetek — vessen sulyosan latba az állami tervek, gazdasági és szociális politikánk kidolgozásánál. Márpedig, nyiltan meg kell mondanunk itt, a kongresszusuk előtt, hogy a szakszervezetek eddig nem nagyon tettek eleget e feladatnak. Reméljük, hogy a kongresszuson megválasztandó uj szakszervezeti vezetőség, a szakszervezeti szövetségek és szervek ujonnan megválasztott vezetőségei, a szakszervezetekbe tömörült összes dolgozókkal együtt felszámolják ezeket az állapotokat, s elérik, hogy a szakszervezetek betöltsék a szocialista társadalomban rájuk háruló rendkivül fontos szerepet. (Erős taps.)

A gazdasági, a társadalmi fejlesztési tervek kidolgozása és jóváhagyása után a szakszervezeti szervezetek munkájának fő célja legyen az, hogy mozgositsák és fogják össze hazánk dolgozó millióinak alkotó erőit és épitő lendületét az állami terv előirányzatainak, a szocialista épités programjának a gyakorlati megvalósitásáért vivott harcban. A szakszervezeteknek harcolniuk kell a magas fokú termelési fegyelemért, minden egyes alkalmazott kötelezettségeinek szigoru teljesitéséért, a munkatermelékenység növelését, a termelési költségek csökkentését, a nemzeti jövedelem gyarapitását célzó erőfeszitések fokozásáért.

Minthogy mindaz, amit társadalmunkban létrehozunk, az embert, az ember szükségleteinek kielégitését, egyéniségének kiteljesülését szolgálja, a szakszervezeteknek kötelességük a legnagyobb figyelmet forditani a dolgozók szociális problémáira, élet- és munkakörülményeire, a párt és az állam ilyen irányu politikájának megvalósitására. Cselekedniük kell a munkatörvények összes előirányzatainak teljesitéséért, a hazai alkalmazottak törvényben garantált jogainak tényleges betartásáért. A szakszervezeteknek hallatniuk kell szavukat a szocialista bérezés, az anyagi érdekeltség elveinek megvalósitásában, annak biztositásában, hogy mindenkit attól függően javadalmazzanak, ahogyan hozzájárul az általános munkához, ahogyan minőségi és mennyiségi szempontból elősegiti a vállalat vagy az intézmény munkájának jó menetét.

Lankadatlan figyelmet kell forditani az alkalmazottak munkakörülményeinek javitására, fizikai erőfeszitéseik megkönnyitésére a gépesités és automatizálás alapján, a munkabiztonsággal kapcsolatos előirások végrehajtására, arra törekedve, hogy államunknak e célra kiutalt alapjai mindig elérjék céljukat, meghozzák a várt eredményeket. A szakszervezetek egyik fontos kötelessége gondot forditani arra, hogyan biztositsák a dolgozók egészségvédelmét, a munkahigiéniát és a szakmai betegségek megelőzését, egészségügyi hálózatunk legmegfelelőbb müködését. Fontos szerep hárul a szakszervezetekre a lakásalap szétosztásában az alkalmazottak között, gondoskodva arról, hogy elsősorban azoknak a szükségleteit elégitsék ki, akik valóban rászorulnak erre, akik nehezebb körülmények között élnek és akik ugyanakkor értékesen hozzá járulnak kollektivájuk erőfeszitéseihez. A dolgozók munka- és életkörülményeinek javitásával kapcsolatos összes intézkedések megvalósitásában közreműködve, a szakszervezeteknek aktivan ki kell venniük részüket az e tevékenységi területre vonatkozó törvények és intézkedések kidolgozásából; csak ilyen körülmények között teljesithetik valóban azt a feladatukat, hogy állandóan őrködjenek a szocialista Románia valamennyi dolgozója jólétének növelésén. (Hosszan tartó taps.)

Rendkivül fontos feladatok hárulnak a szakszervezetekre a dolgozók szocialista öntudatának fejlesztésében, kommunista eszményeink szellemében történő nevelésében. Társadalmunk állandó fejlődése mélyreható változásokat hozott és hoz az embereknek a világról és az életről alkotott felfogásában, életmódjában, társadalmi felelősségeinek és kötelezettségeinek megértési horizontjában. Az uj ember kiformálásának meggyorsitása céljából a szakszervezeteknek behatóan kell foglalkozniuk a társadalmi magatartással kapcsolatos összes kérdésekkel, az egyén és a közösség viszonyával, az egyéni érdekek és az általános érdekek harmonikus egybekapcsolásával, küzdeniük kell a burzsoá maradi felfogások, a régi kapitalista rendszertől örökölt morális koloncok ellen, bármilyen társadalomellenes megnyilvánulás ellen.

Az egyik rendkivül fontos eszköz, amellyel a szakszervezetek befolyásolják az alkalmazottak öntudatának fejlődését, a kulturálisnevelő tömegmunka. Egyébként is a szakszervezetek rendelkeznek a vállalatok és intézmények egész kulturális anyagi bázisával, az eleven, vonzó és hatékony nevelőtevékenység megszervezéséhez szükséges összes feltételekkel. Meg kell mondanunk azonban, hogy sajnos, ezt az alapot nem használják fel megfelelően, a politikai és kulturális tömegnevelő munka nem áll a kinálkozó feltételek, főleg pedig dolgozóink igényeinek magaslatán, nem nyujt elégséges lehetőséget arra, hogy a dolgozók, főleg a fiatalság, szabad idejét a legmegfelelőbb körülmények között és nevelési szempontból minél hasznosabban töltse el. Ugyanakkor meg kell emlitenünk, hogy a szakszervezetek teljes joggal részt vesznek a tömegek nevelésével foglalkozó állami és társadalmi szervek tevékenységének vezetésében. A rádió-televizióra, a sajtóra, a filmre, a müvészeti intézményekre utalok, amelyeknek — ahogyan arra már többször, a film és rádió-televizió esetében pedig nemrég rámutattam — rendkivül fontos szerepük van abban az általános tevékenységben, amelyet pártunk a tömegek szocialista öntudatának emeléséért, a dolgozók kulturális látókörének kiszélesitéséért, az uj társadalmi rend sajátos életelveinek az összes dolgozók körében való meghonositásáért fejt ki. Meg kell mondanunk, hogy e tekintetben sem volt teljes mértékben érezhető a szakszervezetek jelenléte, nem hatottak oda, hogy a rádió-televizió programjai, a filmmüvészeti alkotás nagyobb mértékben feleljen meg azoknak a követelményeknek, amelyeket a párt, népünk e kulturális intézmények elé tüz. A szakszervezetekre egyben az a kötelezettség is hárul, hogy szorosan együttmüködjenek az alkotási szövetségekkel olyan értelemben, hogy a szakszervezetek megrendeljék, az alkotók pedig megalkossák azokat az irodalmi és müvészeti müveket, amelyek minél hivebben tükrözik hazánk uj realitásait, a nép lüktető munkáját, gazdag lelki életét, amelyek erőteljes befolyást gyakorolnak az uj ember kialakitásának folyamatában. Reméljük, hogy iróink, müvészeti alkotóink az eddiginél jobban eleget tesznek a munkásosztály, az egész nép igényeinek, nagy müvészi és ideológiai értékü müveket alkotnak, még fokozottabban hozzájárulva a szocialista társadalom uj emberének kialakitásához, Románia általános kulturális felemeléséhez. (Élénk taps.)

Mint látják, elvtársak, a szakszervezetek nagy lehetőségekkel, mindazokkal az eszközökkel rendelkeznek, amelyekkel megvalósithatják az összes dolgozók politikai és kulturális nevelésének széles körü programját. Reméljük, hogy a jövőben sokkal határozottabban tevékenykednek, hogy teljesitsék azt a nagy jelentőségü szerepet, amelyet e téren pártunk, a dolgozók rájuk biztak. A szakszervezeteknek módjukban áll, hogy közvetlenül részt vegyenek hazánk egész oktató és nevelő tevékenységében.

Jelen van itt külföldi szakszervezetek jónéhány képviselője; a szünetben lesz alkalmuk elbeszélgetni a küldöttségekkel és ez uton is meggyőződni, hogy a dolgozók a kapitalista országokban sehol sem rendelkeznek olyan eszközökkel, feltételekkel és lehetőségekkel, mint a romániai szakszervezetek; ellenkezőleg, a kapitalista országokban, az anyagi feltételek miatt, a dolgozók széles tömegei nehezen férhetnek hozzá a tudományhoz és a kulturához, az oktatáshoz.

A hazai szakszervezeteknek e széles körü lehetőségek birtokában feladatuk végső fokon megszervezni az összes társadalmi organizmusok — gazdasági, szociális, oktatási, kulturális, egészségvédelmi, közszolgáltatási szervek — munkásellenőrzését a dolgozók széles tömegei érdekében. Ennek az ellenőrzésnek a gyakorlása biztositja az összes dolgozók számára a lehetőséget, hogy közvetlenül befolyásolják az állam, az államhatalmi szervek, a többi tömeg és társadalmi szervezet munkáját. Ez tanusitja, hogy országunkban a nép valóban ura sorsának és tudatosan, óhajának megfelelően alakitja életét. (Erős taps.)

Tisztelt elvtársak!

Tekintettel arra, hogy a szakszervezetekre ilyen széles körü, komplex feladatkör hárul, változtatni kell mind a szakszervezeti munka koncepcióján, mind pedig a szakszervezetek szervezeti felépitésén, a szakszervezeti vezetés, az egész szakszervezeti élet demokratizálásának elvéből kiindulva. Nyilvánvaló, hogy a szakszervezeti munka alapját minden egyes vállalat és minden egyes intézmény szakszervezete képezi; ennek tehát autonómiát kell élveznie munkájában, az illető egység termelési, gazdasági, szociális és kulturális problémái megvitatásának szervezésében, biztositva — mélységesen demokratikus keretek között — a lehetőséget ahhoz, hogy a dolgozó tömegek döntsenek munkájuk és életük összes kérdéseiben. A vállalati vagy intézményi szakszervezet — a dolgozók erői megszervezésének és összefogásának alaptényezője — szerepének növelése előmozditja a bürokratikus jelenségek kiküszöbölését a szakszervezeti munkából, az átfedések és párhuzamosságok kiküszöbölését, amelyek gátolják a kezdeményezését és a tevékenység konkrét problémákra irányitását. Önállóságuk erősitése nem csorbitja, hanem éppenséggel erősiti a demokratikus centralizmus elvét, mivel ez feltételezi a lentről jövő kezdeményezés kibontakoztatását, a vezetés és a tömegek közötti szoros kapcsolatok biztositását, a feltételek megteremtését ahhoz, hogy az egész szakszervezeti tevékenység a dolgozók akaratát és érdekeit juttassa kifejezésre.

Figyelembe véve azt a tényt, hogy a szakszervezetek a dolgozók széles tömegeit tömöritik, állandó gondot kell forditani a szervezési formák tökéletesitésére, a dolgozók bevonására és mozgositására a gazdasági és társadalmi életben. Ezzel kapcsolatban szükséges tanulmányozni annak lehetőségét, hogyan emelhetjük a mezőgazdasági szakszervezetek tevékenységének szinvonalát, például azt a szerepüket, amellyel befolyásolják szocialista mezőgazdaságunk felvirágoztatási programjának megvalósitását. Ugyanakkor kidomborodik annak szükségessége, hogy behatóbb és gyümölcsözőbb együttmüködést hozzunk létre a mezőgazdasági munkások szakszervezetei és a mezőgazdasági termelőszövetkezetek szövetségei között. A mezőgazdasági termelő folyamat egyre egységesebbé válik, a gépesitést, a kemizálást, egyre nagyobb mértékben alkalmazzák mind az állami, mind pedig a szövetkezeti mezőgazdaságban, a munkaszervezési formák hovatovább hasonlatossá válnak, az utóbbi időben pedig egyre hangsulyozottabban jelentkezik a mezőgazdasági szövetkezetek és az állami mezőgazdasági vállalatok között a termelési, termékértékesitési és talajjavitási együttmüködési szándék. Olyan formákat kell tehát találni, amelyek lehetővé teszik a szakszervezetek és a szövetkezeti szövetségek számára, hogy jobban összefogják a parasztság és az állami mezőgazdasági egységek dolgozói erőfeszitéseit a mezőgazdaságnak, nemzetgazdaságunk e jelentős ágának a korszerüsitésére, a növényi és állati termelés növelésére, a mezőgazdasági munka hozamának fokozására, a hazai falvak további felvirágoztatására. Távlatilag gondolok a szervezett együttmüködésre is, egy olyan forma felkutatására, amelyben a mezőgazdasági szakszervezetek szövetsége és a mezőgazdasági szövetkezetek szövetsége közös szervként irányitja az összes mezőgazdasági dolgozók munkáját. (Élénk taps.)

Intézkedéseket kell tenni továbbá a demokratikus szellem fejlesztésére a szakszervezeti vezető szervek munkájában, kezdve a megyei tanácstól egészen a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetségének Központi Tanácsáig. E célból az RSZÁSZ Tanácsában és Végrehajtó Bizottságában, a szakszervezeti szövetségek vezetőségében, a megyei tanácsokban vegyenek részt közvetlenül a termelésben dolgozók, hogy e szervek tevékenysége főként ne szakszervezeti alkalmazottakra, hanem munkás-, mernök-, technikus-, értelmiségi aktivistákra, tehát közvetlenül a vállalatokban és intézményeknél dolgozókra, az anyagi és szellemi javak alkotóira alapozódjék. A szakszervezeti vezető szervek ennek nyomán jobban kifejezésre juttatják ötmillió tagjuk véleményét, tevékenységük mélyebben gyökerezik társadalmi életünkben és realitásainkban, s lényegesebben hozzájárulhat a szocialista társadalom vezetési kérdéseinek megoldásához.

A szakszervezeti munkának a társadalmi fejlődés uj követelményeivel összhangban álló javitása növelni fogja a szakszervezetek szerepét szocialista demokráciánk rendszerének keretében, s a szakszervezeteket egyre aktivabb, dinamikusabb és hathatósabb tényezővé avatja a társadalom fejlesztésében, hazánk felvirágoztatásában.

Egyébként nem szabad megfeledkezni arról — s itt a szakszervezeti vezetőségbe beválasztandó elvtársakra utalok —, hogy társadalmunk tovább halad, s hogy szocialista demokráciánk is tökéletesedik; ne tekintsük tehát ugy, hogy amit a kongresszuson megállapitunk, a szakszervezeti és a munkásdemokrácia fejlődésének határa, hanem ellenkezőleg, minősitsük kiindulópontnak a szocialista demokrácia általános tökéletesitése, a legmegfelelőbb, olyan szervezési formák felkutatása felé, amelyek biztositják a romániai munkásosztály és többi társadalmi kategória állandó és szoros egységben történő részvételét a szocialista és a kommunista épités vezetésében. (Erős taps.)

Többször is kitértem, elvtársak, a szocialista demokrácia kérdésére, mert az társadalmunk fejlődésének alapkérdése. Az utóbbi években kiemelkedő eredményeket értünk el. Valamennyien tudják, nincs olyan fontosabb határozat, törvény, amelyet ne vitatnánk meg széleskörüen egész népünkkel. Ennek ellenére nem mondjuk, hogy elértük demokráciánk fejlesztésének maximumát; ez állandó folyamat most és az is lesz. A továbbiakban, sőt a kommunista társadalomban is felmerül a kérdés; meglyek a legjobb formák ahhoz, hogy a dolgozók részt vegyenek a társadalom vezetésében. Pártunk és államunkat tehát, amely céljául tüzte ki a szocializmus és a kommunizmus felépitését Romániában, állandóan foglalkoztatja, hogy megtalálja a legjobb szervezési formákat e nagyszerü cél eléréséhez. (Erős taps.)

Mint látják, társadalmunk feltételei között a társadalom vezető politikai erejének szerepét a Román Kommunista Párt tölti be. Pártunk ezt a szerepet félszázados dicsőséges fennállása során folytatott harcával vivta ki, gyakorlatilag bebizonyitva, hogy teljesen azonositja magát a nép érdekeivel és törekvéseivel, hogy nemzetünk legmagasztosabb eszményeit fejezi ki, beigazolva azt, hogy vezetni tudja a tömegeket a társadalmi és nemzeti felszabadulás, az uj, szabad és virágzó élet megteremtésének utján, a szocializmus és a kommunizmus napfényes utján. (Taps.)

Társadalmunk vezető erejének szerepét betöltve, magától értetődő, hogy pártunk vezeti az összes társadalmi szervezeteket, tehát a szakszervezeteket is.

E vezetés módja meg kell hogy feleljen pártunk általános tevékenységi stilusának, hiszen a párt nem arra törekszik, hogy a különböző intézmények vagy szervezetek helyébe lépjen, hanem ellenkezőleg, kifejlessze azt a képességüket, hogy maguk oldják meg teendőiket és minél jobban tegyenek eleget hivatásuknak. Pártunk örködik azon, hogy a szakszervezeti tevékenység, akárcsak az összes többi intézmények és szervezetek tevékenysége, megfeleljen a társadalom, a nép alapvető érdekeinek, hozzájáruljon államunk belés külpolitikájának megvalósitásához. A szakszervezetek párt általi vezetése ugyanakkor megvalósul azáltal is, hogy a szakszervezeti szervekben dolgozó minden egyes kommunista a párt általános vonalának megvalósitásán munkálkodik, biztositja az e szervekre bizott feladatok teljesitését.

Minthogy a kommunista párt nem adminisztrativ módon, hanem ugy gyakorolja társadalmi vezető szerepét, hogy fejleszti a közvetlen párbeszédet a néppel politikájának kidolgozásában, hogy széles körüen tanácskozik a dolgozó tömegekkel az országvezetés ügyében, az összes dolgozók — románok, magyarok, németek és más nemzetiségüek — tisztelete, szeretete és határtalan bizalma övezi politikáját azzal a szilárd meggyőződéssel követi az egész nemzet, hogy az Románia legmagasztosabb érdekeit fejezi ki, a szocializmus és a kommunizmus diadalának ügyét szolgálja hazánkban, a béke ügyét szerte a világon. (Erős taps.)

Tisztelt elvtársak!

Államunk egész bel- és külpolitikájának célja biztositani a feltételeket a szocializmus sikeres épitéséhez Romániában, az aktiv részvételhez a társadalmi haladás, az együttmüködés és a béke világméretü ügyéért vivott harcban.

Fő helyet szentelünk a szocialista országokkal való kapcsolatok szüntelen fejlesztésének, s e kapcsolatokat különleges jelentőségüeknek tekintjük minden egyes ország haladásának meggyorsitása, a szocialista világrendszer erősitése, a szocializmus világméretü tekintélyének és befolyásának növelése szempontjából. Ilyen értelemben uj tipusu kapcsolatokként, olyan mélységesen demokratikus jellegü kapcsolatokként fogjuk fel a szocialista országok közötti viszonyt, amelyek, maradéktalanul az uj társadalmi rendszert épitő nemzetek és népek kölcsönös tiszteletére, a teljes jogegyenlőségre, a nemzeti függetlenség és szuverénitás tiszteletben tartására, a kölcsönös elvtársi segitségnyujtásra épülnek. A szocialista országok ilyen szellemben történő együttmüködése elvezet minden egyes nemzet felvirágzásához, és, egyidejüleg a szocializmus világméretü erősödéséhez, erősen kihat az összes népek tudatára, az egész nemzetközi életre.

Pártunk és államunk ugyanakkor azon munkálkodik, hogy kiterjessze az együttmüködést az összes népekkel, sokoldaluan fejlessze a kapcsolatokat az összes államokkal — társadalmi rendszerre való tekintet nélkül —, a fejlődésben lévő országokkal, a fejlett kapitalista államokkal — abból kiindulva, hogy tevékenyen részt kell venni a nemzetközi munkamegosztásban, a társadalmi haladásért, az enyhülésért, és a világbékéért vivott harcban. E kapcsolatokat, mint ismeretes, következetesen a nemzeti függetlenség és szuverénitás, a jogegyenlőség és a belügyekbe való be nem avatkozás elveinek tiszteletben tartására alapozzuk; napjainkban a világközvélemény ezeket az elveket az egyedüli olyan elveknek tekinti, amelyek biztosithatják az államok közötti konfliktusok elkerülését, megkönnyithetik a népek közötti bizalom és együttmüködés erősitését, megóvhatják a világ biztonságát. Abból indulunk ki, hogy napjainkban az összes államok részvétele a nemzetközi élet egyre sokrétübb problémáinak megoldásában a békének, az ellenségeskedéseket és háborukat szülő okok felszámolásának sine qua non feltétele. A nemzetközi problémákat nem lehet többé eldönteni az összes államok részvétele nélkül; minden egyes országnak, legyen az nagy, kis vagy közepes ország, kötelessége aktivan hozzájárulni ahhoz, hogy a világ küzdőterén a nemzetközi jog elvei, az összes népek akaratának és érdekeinek tiszteletben tartása uralkodjék. Ezzel kapcsolatosan kidomborodik a nemzetközi együttmüködésnek és kontaktusoknak, az országok vezetői közötti látogatásoknak, a tárgyalásos módszer alkalmazásának szükségessége és hasznossága az államok közötti vitás kérdések megoldásában, az enyhülés biztositásában.

Külpolitikánkban abból a megfontolásból indulunk ki, hogy az elszigetelődési magatartás csak kárt okoz a népek érdekeinek, a szocializmus sikeres fejlődésének, az antiimperialista, haladó erők harcának a néptömegek érdekei megvédéséért, a haladás és a béke ügyéért. Véleményünk szerint egyáltalán nem kell attól tartani, hogy a nemzetközi kapcsolatok széles körü fejlesztése azzal a veszéllyel járhat, miszerint a kapitalista világ negativ befolyast gyakorol az uj társadalmi rend épitésének utjára lépett népekre. Népünknek van egy közmondása. „Aki fél a farkastól, az a nyultól is megijed". Mi sokáig éltünk a hegyekben, ismerjük a farkasokat; nem ijedünk meg a farkasoktól, még kevésbé a nyulaktól. Nem félünk attól, hogy széles körü nemzetközi együttmüködési tevékenységet fejtsünk ki. (Hatalmas taps.) Aki fél attól, hogy más társadalmi rendszerü államokkal együttmüködjék, nem bizik azokban a népekben, amelyek saját kezükbe vették sorsukat és akaratuknak és létérdekeiknek megfelelően alakitják azt, nem bizik a szocialista rendszer erejében és életképességében, marxista-leninista ideológiánk felsőbbrendüségében. Tevékenységünket a multban Romániában — ugyanugy, ahogyan ma sok sok kommunista és munkáspárt — az osztályharcnak, az államban vezető pozicióikkal rendelkező kizsákmányolók általi üldöztetésnek a nehéz körülményei között fejtettük ki és legyőztük az akadályokat.

Nem egyszer megmérkőztünk az ellenséggel, felfogásaival, s mint tudják, a történelem pártunknak adott igazat, azoknak adott igazat, akik a Román Kommunista Párt soraiban életüket kockáztatták a nép felszabaditásáért. (Élénk taps.) Ezért bizunk mi maradéktalanul a proletariátusnak a világról és életről vallott felfogásában, ezért vagyunk meggyőződve arról, hogy a kizsákmányoló osztályok ideológiájával való harcból a felfogás diadalmasan kerül ki, ahogyan egyébként a történelem során mindig győzedelmeskedtek az összes haladó nézetek. (Taps.) Bárki számára nyilvánvaló, hogy napjainkban mélyreható változások történnek az összes emberek gondolkodásában, mélyreható átalakulások következnek be széles társadalmi

(Folytatása a III. oldalon)

NICOLAE CEAUŞESCU ELVTÁRS BESZÉDE

Folytatás a 2. oldalról.

rétegek tudatában, filozófiai és politikai meggyőződéseiben. A kapitalista világban újabb és újabb társadalmi kategóriák szállnak sikra az imperializmus agresszív politikájával szemben, minden egyes nép szabad létjogosultságának tiszteletben tartásáért. Számos latin-amerikai, afrikai és ázsiai ország eseményei tanusitják, hogy a népek feltartóztathatatlanul törekszenek a társadalmi szervezés uj utja felé, elhatározásuk fellépni az önálló, szabad és független fejlődés érdekében, az imperialista beavatkozások ellen, az imperialista erő- és diktátumpolitika ellen, a belügyekbe való beavatkozás ellen, munkálkodni egy jobb és igazabb világ megteremtésén. **(Erős taps).**

Mindezek a változások szükségessé teszik a nemzetközi kapcsolatok, kontaktusok és tevékenység erősitését a jelenkori társadalom haladó folyamatainak támogatására. Csak ha intenziven, ideológiai pozicióinkról jelentkezünk a nemzetközi küzdőtéren, érhetünk el ujabb mélyrehatóbb változásokat a nemzetközi életben, az államközi viszonyokban, hiusithatjuk meg az imperialista uralmi és diktátum politikát, hiusithatjuk meg a reakciós erők agressziv terveit, járulhatunk hozzá a népek nemzeti függetlenségének és szuverénitásának, a szabad, független élethez való jogának megvédéséhez. **(Taps.)**

Országunk pártja és kormánya külpolitikájának egyik lényeges vonatkozása a szolidaritás mindazokkal a népekkel, amelyek nemzeti szabadságuk kivivásáért küzdenek, amelyek védelmezik szuverénitásukat és függetlenségüket az imperialista uralom ellen, mindennemü külső beavatkozás ellen, az aktiv harc, a kolonializmus és a neokolonializmus ellen, a nemzeti elnyomás, a társadalmi és nemzeti leigázás bármilyen formája ellen.

Románia már eleve kinyilatkoztatta teljes szolidaritását, s feltétlen anyagi, politikai és erkölcsi támogatásban részesiti a vietnami népet, amely fegyverrel a kézben védelmezi nemzeti lényét, a szabad és önálló élethez való jogát, küzd az USA agressziója ellen, a belügyeibe való imperialista beavatkozás ellen. Országunk a jövőben is minden erejével azon munkálkodik, hogy a nemzetközi életben előmozditsa az összes népek kölcsönös tiszteletének, a nemzetek közötti jogegyenlőségnek az elveit, az államok közötti kapcsolatok méltányos alapokra való helyezését, hogy az összes országok együttmüködjenek a világbéke megszilárditásáért. Ebben a szellemben kell tevékenykednünk a nemzetközi küzdőtéren a romániai szakszervezeteknek is. A román szakszervezeteknek kötelességük továbbfejleszteni széles körü kapcsolataikat a szocialista országokkal, a világ többi országainak szakszervezeteivel. A haladásért, a békéért vivott nemzetközi harc megköveteli, hogy szakszervezeteink fejlesszék együttmüködésüket mind az SZVSZ-hez tartozó szakszervezetekkel, mind pedig a más nemzetközi csoportokhoz tartozó szakszervezetekkel, a világ összes szakszervezeteivel. Pártunk külpolitikai elvei alapján müködve, szakszervezeteinkre az a feladat hárul, hogy fokozottabb mértékben kivegyék részüket a haladás erőinek általános erőfeszitéseiből, a dolgozók érdekeinek megvédéséért, az imperialista és kolonialista körök által kizsákmányolt és elnyomott proletariátus és széles dolgozó tömegek felszabadításáért vivott harcból. Figyelembe véve azt a hatalmas szerepet, amelyet a munkásosztály ma a nemzetközi küzdőtéren betölt, azt az erőt, amelyet az egész világ dolgozóinak százmilliói képviselnek, a szakszervezetekre hárul az a felelősségteljes feladat, hogy megszervezésükön munkálkodjanak és harcra egyesitsék őket a leigázás, az agresszió és a háboru politikájának meghiusitásáért, a békéért és a nemzetközi biztonságért, az összes népek közötti barátságért és együttmüködésért. **(Hatalmas taps.)**

Tisztelt elvtársak!

Végezetül ki szeretném fejezni pártunk és államunk vezetőségének azt a szilárd meggyőződését, hogy kongresszusuk munkálatai, tanácskozásaik döntő módon hozzájárulnak majd a jelenlegi szakaszban szakszervezeteink előtt álló feladatok tisztázásához, szakszervezeteink munka- és harci célkitüzéseinek világos meghatározásához, egy uj irányzat kidolgozásához, szoros összhangban társadalmi életünk követelményeivel. A szakszervezetek kétségtelenül egyre erélyesebben és hatékonyabban fognak cselekedni, hogy megszervezzék és összefogják a munkásosztály, az összes dolgozók erőfeszitéseit annak a programnak a sikeres valóra váltására, amelyet pártunk X. kongresszusa dolgozott ki Románia sokoldalu fejlesztésére, az egész nép jóléte és boldogsága megteremtésére. **(Erős taps.)**

Teljes sikert kivánok, kedves elvtársak, a kongresszus munkájához, azoknak a nagyszerü céloknak a megvalósitásához, amelyeket szocialista társadalmunk tüz a szakszervezetek elé, teljes sikert kivánok a szocializmus és a kommunizmus nagyszerü ügyéért vivott harcban Romániában. **(Elénk taps.)**

Jó egészséget és sok boldogságot kivánok valamennyiüknek!

(Hosszas, erős taps; az összes jelenlévők helyükről felállva hosszasan éljenzik a pártot, a párt Központi Bizottságát, a pártfőtitkárt, Nicolae Ceauşescu elvtársat).

A ROMÁNIAI SZAKSZERVEZETEK ÁLTALÁNOS SZÖVETSÉGE KÖZPONTI TANÁCSÁNAK JELENTÉSE

ELŐTERJESZTETTE VIRGIL TROFIN, ELVTÁRS

A Szakszervezetek Általános Szövetségének előző kongresszusa óta hatalmas eredmények, mélyreható megujhodás következett be a gazdasági és a társadalmi élet minden területén; az azóta eltelt esztendők a romániai szocialista épités leggyümölcsözőbb korszakát alkotják.

A szocializmus végérvényesen diadalmaskodott Romániában és nincs olyan erő a világon, amely visszatéritheté népünket arról a dicsőséges utról, amelyen a Román Kommunista Párt vezetése alatt töretlen elhatározással halad: a szocializmus és a kommunizmus utjáról.

A munkásság, az értelmiség, más dolgozó kategóriák képviselői, közöttük régi munkásmozgalmi harcosok, a szakszervezetek e legmagasabb fórumán hivatottak — a párt által kezdeményezett és előmozditott általános megujhodás szellemében — mélyrehatóan és sokoldaluan elemezni a szakszervezeti szervek és -szervezetek munkáját az előző kongresszus óta, meghatározni a szakszervezetek helyét, szerepét és feladatait a szocialista épités uj körülményei között.

A munkásosztály, az összes dolgozók élénk megelégedéssel és teljes helyeslléssel fogadták, hogy az RKP KB február 10—11-i plénuma sokoldalúan elemezte a szakszervezeti munkát, Nicolae Ceauşescu elvtárs, pártunk főtitkára pedig beszédében nagy elméleti és gyakorlati jelentőségü következtetéseket szürt le — mutat rá a továbbiakban a jelentés. A Romániai Szakszervezetek Általános Szövetsége ennek az értékes segitségnek a birtokában és a széles körü munkásdemokrácia szellemében készitette elő a kongresszust; a kongresszus munkálatait megelőzően a sajtó hasábjain, a szakszervezetek gyülésein részletesen és nyilvánosan megvitatták a Központi Tanács téziseit és a szervezeti szabályzat-tervezeteket.

Nicolae Ceauşescu elvtárs, a pártfőtitkár kongresszusi beszédében nagyrabecsüléssel nyilatkozott a szakszervezeti munkáról, rendkivül értékes utmutatásokkal szolgált a szakszervezeti szervek és szervezetek további tevékenységéhez, kiemelte, hogy a szakszervezetekre egyre jelentősebb felelősség hárul a társadalom egész életében, s a párt nevében lelkes felhivást intézett hozzánk, tegyünk további erőfeszitéseket munkánk tökéletesitésére; mindez vezérelni fog bennünket egész tevékenységünkben.

Engedjék meg, hogy a kongresszus szónoki emelvényéről az ötmillió szakszervezeti tag nevében kifejezzem mély hálánkat a Román Kommunista Párt és marxista-leninista vezetősége iránt, élén Nicolae Ceauşescu elvtárssal, azért, hogy következetesen és tisztánlátással vezérli a román népet a szocialista társadalom romániai épitésének nagyszerü müvében.

Az előadó ezután hangsulyozta: népünk a nemrégiben zárult ötéves tervben nagyszerü sikereket ért el: a párt, a munkásosztály, hazánk valamennyi dolgozója következetesen valóra váltja az RKP X. kongresszusán kidolgozott ragyogó programot.

A jelentés a továbbiakban rámutatott, hogy a X. pártkongresszuson elfogadott országfejlesztési program nagyszerü távlatokat tár fel a dolgozók, a nép és társadalmunk előtt.

A romániai szakszervezetek, az összes dolgozók — hangzik a jelentés — minden erőfeszitést megtesznek, minden képességükkel és hozzáértésükkel azon lesznek, hogy valóra váltsák ezt a ragyogó programot, amely országunkat a civilizáció, a haladás és a jólét ujabb fokaira emeli.

Amint a jelentés rámutat, a szocialista társadalom megteremtése és fejlesztése a mai Romániában elválaszthatatlanul kapcsolódik a munkásosztály hősi munkásságához, hiszen a munkásosztályra hárult az a nemes feladat, hogy a Román Kommunista Párt politikai irányitásával a vezető társadalmi erő legyen a régi társadalmi rendszer megdöntéséért és az uj felépitéséért vivott harcban. A jelentés ezután hangsulyozza: a munkásosztály társadalmi vezetőszerepe mindenekelőtt abban realizálódik és érvényesül, hogy politikai szempontból a Román Kommunista Párt vezeti az egész társadalmat. A szakszervezetek a munkásosztály, az összes dolgozók egyöntetü akaratát kifejezve, a Román Kommunista Pártban egész társadalmi rendszerünk szivét-lelkét, a szocialista társadalom politikai vezető erejét látják, elismerik a szakszervezetek Román Kommunista Párt általi politikai vezetésének alapvető elvét.

A dolgozó tömegek egyre szélesebb körben részt vesznek a termelés szervezésében és vezetésében, a szocialista társadalom tökéletesitésében, jeléül annak, hogy pártunk — a szocializmus szerves összetevőjeként, s egyben az uj társadalmi rendszer erősítésének és fejlesztésének objektiv szükségeként — érvényt szerez a demokrácia elveinek. Fontos intézkedés, hogy a szakszervezeteknek joguk van képviseltetni magukat a kormányban, a minisztériumi kollégiumokban; a szakszervezeteknek ugyanis igy módjuk van ténylegesen részt venni az ország egész gazdasági és társadalmi tevékenységére vonatkozó határozatok kidolgozásában és megvalósitásában. A szakszervezetek élve ezzel a törvényben is szentesitett jogukkal, hozzájárultak a nemzetgazdaság vezetéséhez és tervezéséhez, a gazdaság, az oktatás, a tudomány és a kultura szüntelen fejlődését biztositó intézkedésekhez, a munkásosztály, az összes alkalmazottak anyagi és kulturális szinvonalának emeléséhez, pártunk és államunk bel- és külpolitikájának kidolgozásához és megvalósitásához.

Ahhoz azonban, hogy a szakszervezetek munkája általánosan javuljon és a szakszervezetek képviselői hathatósabban részt vállaljanak a gazdasági és állami kollektiv vezető szervek munkájából, a szakszervezetek képviselői által a kormány, a minisztériumi kollégiumok, a fővállalati igazgató tanácsok, az igazgató bizottságok, a néptanácsi végrehajtó bizottságok elé terjesztett fontosabb problémák fakadjanak a szakszervezeti szervezetek megkérdezéséből, legyenek a dolgozók kollektiv gondoskodásának gyümölcsei. Tekintettel az alkalmazotti közgyülések jelentőségére és szerepére a vállalatok életében — mutat rá a jelentés —, a szakszervezeteknek legyen messzemenően gondjuk arra, hogy a dolgozók a közgyüléseken nyiltan véleményt mondjanak és állást foglaljanak a gazdasági egységek lényeges kérdéseiben, akadálytalanul birálják a jelentkező hiányosságokat és tegyenek javaslatokat a munka javitására.

Az alkalmazottak, illetve képviselőik közgyülésének joga van jóváhagyni vagy helyteleniteni az igazgató bizottság, illetve az igazgató tanács beszámolóját, joga van véleményt mondani az állami, tömeg- és társadalmi szervezeti vonalon előléptetendő káderekről, ami a legmeggyőzőbben bizonyitja a munkásdemokráciát, azt, hogy a szakszervezeteknek széles körü lehetőségei vannak munkálkodni a dolgok jó menetén az összes vállalatokban.

A jelentés a továbbiakban rámutat, hogy a szakszervezetnek mint a munkásosztály, az összes alkalmazottakat — kettős minőségükben, tulajdonosi és termelői minőségükben — egyesitő szakmai szervezetnek feladata biztositani a dolgozók egyre intenzivebb és aktivabb részvételét a társadalom vezetésében, megteremtve a szervezett kereteket a tömegek megkérdezéséhez, ahhoz, hogy a tömegek megvitassák a szocialista épités összes problémáit, ahhoz, hogy a dolgozók közvetlenül részt vállaljanak a vállalatok és intézmények munkájára, egész országunk gazdasági és társadalmi-kulturális haladására vonatkozó problémák megoldásából.

A jelentés megkülönböztetett figyelemmel taglalja a szakszervezetek gazdasági feladatait.

A jelentésben foglalt időszakban a Központi Tanács, a szakmai szövetségek és a vállalati szakszervezetek foglalkoztak nagyfontosságu gazdasági kérdésekkel, jobban felhasználták a politikai és szervezőmunka eszközeit, a szakszervezeti csoportgyüléseket, a tanácskozásokat, a tapasztalatcseréket, a tömegekkel való megbeszéléseket, az ujitók köreit.

A szakszervezetek azonban még szebb eredményeket érhettek volna el, még lényegesebben hozzájárulhattak volna a nemrégiben zárult ötéves terv előirányzatainak megvalósitásához, ha munkájukban nem mutatkozott volna számos nagy hiányosság. A szakszervezeti szervek nem járultak hozzá kellőképpen a vállalatok, épitőtelepek, állami mezőgazdasági egységek és erdőkitermelések tevékenységében mutatkozó hibák felszámolásához, nem voltak minden erővel azon, hogy nagyobb mértékben előmozditsák a gazdasági feladatok teljesitését. A szakszervezetek — mutat rá a jelentés — mindenekelőtt foglalkozzanak a vállalati termelőmunka szervezésének és vezetésének fő problémáival, segitsék ténylegesen a vállalatvezetőségeket a termelés normális menetéhez szükséges feltételek megteremtésében.

A jelentés ezután rámutat, hogy a dolgozók, egész népünk szilárd elhatározással munkálkodik, hogy az eddiginél még jobb eredményeket érjen el az 1971-re, az uj ötéves terv első esztendejére szóló állami terv teljesitésében, majd kiemeli, a szakszervezetek saját programjuknak tekintik a nemzetgazdaságfejlesztés 1971—1975-ös programját. A Szakszervezetek Általános Szövetsége, a szakmai szövetségek, az összes szakszervezetek alapvető kötelességüknek tartják tehát ösztönözni a dolgozók széles tömegeinek alkotó kezdeményezőkészségét, biztositani aktiv részvételüket az állami terv ütemes teljesitésében az egész gazdaság, minden egyes gazdasági ág és minden vállalat viszonylatában az összes mutatók, az egész választék tekintetében, mind a belső szükségletekre, mind pedig exportra. A szakszervezeteknek feladatuk gondoskodni arról, hogy az összes alkalmazottak aktivan részt vegyenek a termelés és a munka tudományos szervezésében, a termelőkapacitások és a munkaidő teljes kihasználását célzó intézkedések kidolgozásában és megvalósitásában.

A termékminőség javitásának kérdése legyen központi probléma az összes alkalmazotti kategóriák számára.

A termelési költségek, főként pedig a nyersanyagok, segédanyagok, tüzelőanyag és energia fogyasztásához kapcsolódó költségek — ezek jónéhány ágazatban jelentős hányadot tesznek ki — leszoritása ugyszintén legyen fontos feladata a szakszervezeti szerveknek és szervezeteknek. A szakszervezeti szervek és szervezetek mozgositsák az összes alkalmazottakat, hogy mindenki ténylegesen részt vállaljon a nyers- és segédanyagtakarékoskodásból.

A szakszervezetek nyujtsanak nagyobb támogatást a müszaki haladás előmozditásához a nemzetgazdaság minden ágában. A szakszervezetek hivatottak fejleszteni az ujitó mozgalmat. A szakszervezeti bizottságok mellett müködő mérnök- és technikus bizottságok fordítsanak nagyobb figyelmet a vállalatok müszaki tervében szereplő előirányzatok példás teljesitésére.

Minthogy számottevően növekszik azoknak az alkalmazottaknak a száma, akik korszerüen felszerelt vállalatokban, a tudomány és a technika vivmányainak széles körü bevezetése közepette fognak dolgozni — hangzik a továbbiakban a jelentés — több figyelmet kell szentelni a káderképzésnek, illetve továbbképzésnek.

Az állami mezőgazdasági vállalatokban, a mezőgazdasággépesitési és öntözőrendszer-épitő vállalatokban müködő szakszervezetek mindenekelőtt mozgositsák a dolgozókat a növényi és állati termelés növelésére, a talajjavitási és az állattenyésztés-fejlesztési országos program megvalósitására. A beruházások gazdasági hatékonyságának növelése céljából a szakszervezetek harcoljanak a párt azon utmutatásainak megvalósitásáért, hogy a beruházások zömét a gazdasági objektumokhoz való nagy termelékenységü gépek, berendezések, felszerelés beszerzésére, tehát arra kell forditani, amitől közvetlenül függ a nemzeti vagyon gyarapodása.

A szakszervezeteknek kötelességük támogatni az ágazati és vállalati kutatóegységek szervezését és fejlesztését, összpontositani a kutatók erőfeszitéseit a nemzetgazdasági szükségletek kielégitésére, segédkezni a tudományos kutatási eredmények gyors termelési alkalmazásában.

A továbbiakban a jelentés hangsulyozza, hogy a szakszervezetek egyik alapvető feladata a munkásosztály, a többi alkalmazott munka- és életkörülményeinek javitásával kapcsolatos kérdések megoldása.

Országunk szakszervezetei — mutat rá a jelentés — jelentősen hozzájárultak azoknak a határozatoknak a kidolgozásához és megvalósitásához, amelyeket a párt és a kormány az alkalmazottak munka- és életkörülményeinek javitására hozott. A szakszervezeti szervek és szervezetek cselekvően részt vettek a bérezésre, a munkanormázásra és jutalmazásra vonatkozó összes intézkedések kidolgozásában, közreműködtek az alkalmazottak felkészültség és képesség szerinti besorolásában.

A szakszervezetek nagy gondot forditottak a munkafeltételek javitására, a munkabalesetek és szakmai megbetegedések megelőzésére.

A szakszervezeti szervezetek számos akciót hajtottak végre annak érdekében, hogy megfelelően használják fel azt a 45 milliárd lejt, amelyet az állam az utóbbi öt évben a nyugdijak és társadalombiztositási segélyek fizetésére folyósitott. Ugyancsak ebben az időszakban csaknem 4 millió dolgozó töltötte pihenőszabadságát, illetve kezeltette magát üdülő és fürdőhelyeken; ezen alkalmazottak több mint fele a beutalási költségnek csak 30 százalékát viselte. A szakszervezetek saját alapjaiból az utóbbi években összesen 4500 férőhellyel rendelkező szanatóriumi komplexumok épültek. Ugyancsak a szociális jellegü törekvések között megemlithetjük az RSZASZ Központi Tanácsának, a szakszervezeti területi szerveknek és bizottságoknak a társadalmi munkásellenőrzés megszervezésével és gyakorlásával kapcsolatos tevékenységét.

A pártpolitika valóra váltásán munkálkodva és a szocialista rendszer megteremtette lehetőségeket felhasználva — mutat rá a továbbiakban a jelentés — a szakszervezetek elsorendü fontosságot tulajdonitanak majd tevékenységükben a szociális problémáknak, az összes alkalmazottak életszinvonala emelésének.

A jelentés a továbbiakban ismerteti a szakszervezetek feladatait a társadalombiztositásra, az üdülési és kezelési beutalások megszervezésére, a társadalmi ellenőrzésben való részvételre, az étkezdék, falatozók, otthonok, bölcsődék, szociális létesitmények jó müködésére irányuló párt- és állampolitika megvalósitásával kapcsolatban.

Hangsulyozva, hogy a szakszervezetek egyik fő feladata a kollektiv szerződések megkötése a vállalatok, ipari fővállalatok, és a többi fővállalati statusu egységek és a minisztériumok viszonylatában a jelentés hangsulyozza, hogy a szakszervezeti szervek kötelessége javitani a kollektiv szerződések tartalmát, gondoskodni gazdasági és társadalmi hatékonyságuk növeléséről, s tájékoztatni az alkalmazottakat a kölcsönös kötelezettségek teljesitésének modozatairól. A jelentés ugyszintén hangsulyozza, hogy a szakszervezeteknek gondot kell forditaniuk arra, miként oldják meg a nők és a fiatalok munkájával és tevékenységével kapcsolatosan felvetődő szakmai és társadalmi problémákat, s kötelesek közreműködni azoknak a szervezési és müszaki intézkedéseknek a meghatározásában, amelyeknek célja megteremteni a jelenlegi ötéves tervben a pártvezetőség határozatának megfelelően a fokozatos áttérést a csökkentett munkahétre.

A jelentés a továbbiakban ismerteti, milyen tevékenységet fejtettek ki a szakszervezetek a politikai- és kulturális-nevelő tömegmunka tartalmának és formáinak javitására, e munka kiszélesitésére, változatossá tételére, és hozzáidomitására a dolgozók különböző kategóriáinak követelményeihez, ugy, hogy nagyobb mértékben felkeltse az alkalmazottak érdeklődését a pártpolitika, a társadalmi és politikai élet fejlesztési folyamata, valamint a mai világot jellemző uj jelenségek megismerésére.

A rendelkezésükre álló eszközöket felhasználva, tapasztalataikat hasznositva, a szakszervezetek gondot forditottak a politikai és kulturális nevelőtevékenység állandó javitására, a Román Kommunista Párt X. kongresszusa dokumentumainak és a többi pártdokumentumoknak a népszerüsitésére, valamint arra, hogy a tömegek megismerjék pártunk általános bel- és külpolitikájának alapelveit.

A szakszervezetek igyekeztek szélesebb fronton támogatni a termelést, s növekvő mértékben alárendelték a kulturális-nevelő munkát a termelés minőségi javitásához kapcsolódó követelményeknek. Jobban kihasználták a nagy tömegbefolyásoló erővel biró formákat; a munkahelyeken vitatták meg a szakmai etikával kapcsolatos kérdéseket, igénybe vették az agitációs müvészbrigádok segitségét stb.

A jelentés a továbbiakban kidomboritja, milyen felelősség hárul a szakszervezetekre azon a téren, hogy az összes alkalmazottak megismerjék és magukévá tegyék pártunk és államunk politikájának alapelveit, milyen felelősség hárul rájuk azon a téren, hogy az összes alkalmazottakat, az ifjuságot, a nőket a munka és a közvagyon iránti fejlett magatartás szellemében, a társadalmi együttélési szabályok tisztelete szellemében, a román, magyar, német és más nemzetiségü dolgozók közötti testvériség és barátság ápolása szellemében neveljék.

A jelentésben taglalt időszakban a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetségének Központi Tanácsa, a vállalatok és intézmények szakszervezetei, sportegyesületei és sportklubjai igyekeztek javitani a tömegsport és -turisztika szervezését. Az eredmények azonban csupán a kezdetet jelzik a párt által kijelölt feladatok teljesitésében — állapitja meg a jelentés. Nem lehetünk megelégedve az eredményekkel, főként a tömegsporthoz kapcsolódó eredményekkel. Több figyelmet kell forditani a bármelyik sportegyesületben megszervezhető egyszerü tevékenységekre, a rendelkezésre álló és a sporttevékenység fokozottabb tömegjellegének összes előfeltételeit megteremtő anyagi alap kihasználására.

A jelentés külön fejezetben foglalkozik a szakszervezetek szervezeti felépitésének tökéletesitésével, a szakszervezeti demokrácia és autonómia fejlesztésével, a szakszervezeti munkastilus javitásával.

A Román Kommunista Párt Központi Bizottságának legutóbbi plénuma után biralati szellemben elemeztük a szakszervezeti munkát és a szakszervezetek szervezeti felépitését, a munkamódszereket és a munkastilust, hogy felkutassuk a legjobb megoldásokat a szocialista társadalom feltételei között a szakszervezetekre háruló szerep és feladatkör betöltéséhez. Az elemzésekből és a vitából kitünt; jellemző, hogy az évek folyaman mellőzték a szakszervezeteknek mint a munkásosztály, az összes dolgozók szakmai szervezetének a sajátosságát. Nem tartották szem előtt, hogy a szakszervezeti munka elsősorban a vállalatokban és az intézményekben, tehát ott folyik, ahol a dolgozók tevékenységüket kifejtik. Gyakorlatilag nem biztositották a szervezetek autonómiáját, a széles körü demokráciát, ami pedig igen lényeges ahhoz, hogy példásan elláthassák feladatkörüket.

Az utóbbi időben azonban az RKP KB februári plénumának dokumentumai alapjan intézkedések történtek, kongresszusunkat intenziv politikai és szervezőmunka előzte meg, jeléül annak, hogy a szakszervezeti munka igyekszik alkalmazkodni a jelenlegi szakasz követelményeihez és igényeihez.

A szakszervezeti munka két alapelve — a szakszervezeti autonómia és demokrácia, ami szervesen hozzátartozik szocialista demokráciánkhoz. A szakszervezet — mutat rá a jelentés — legyen szervezett keret ahhoz, hogy az összes alkalmazottak részt vegyenek a gazdasági ügyek vezetésében, a dolgozókkal megtanácskozzák és megvitassák a párt- és állami határozatokat, azoknak a párt- és állami intézkedéseknek, saját határozatoknak a kidolgozása és alkalmazása érdekében, amelyeknek céljuk a nemzetgazdaság fejlesztése, a dolgozók anyagi és kulturális szinvonalának emelése, az alkalmazottak munka- és életkörülményeinek javitása.

Ezeknek az elveknek a szellemében kidolgoztuk és vita tárgyává tettük a szakszervezet szervezeti keretszabályzatának tervezetét, amely összegezi a szakszervezet szerepét, feladatkörét és munkamódszerét. Ugyszintén kidolgoztuk és nyilvános vita tárgyává tettük a szakmai szakszervezeti szövetség szervezeti keretszabályzatának tervezetét.

A jelentés a továbbiakban tömören ismerteti a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetségének s megyei, municipiumi és városi tanácsainak hatáskörét és feladatait. E szervek szervezeti szabályzat-tervezeteit a kongresszus elé terjesztik megvitatás végett.

A szakszervezetekre háruló szerep és hatáskör megvalósitásának fontos tényezője — mutat rá a jelentés — bevonni a dolgozók tömegeit az alkalmazottakat érdeklő problémák megvitatásába és megoldásába, hogy a szakszervezeti szervek által hozott fontosabb határozatok és intézkedések a munkásosztály, a többi dolgozók, az összes szakszervezeti tagok véleményét fejezzék ki. A jelentés a továbbiakban ismerteti a Szakszervezetek Általános Szövetségének nemzetközi téren kifejtett beható és sokoldalu tevékenységét, hangsulyozva hogy a RSZASZ nemzetközi tevékenységének homlokterébe az összes szocialista országokban müködő szakszervezetekkel való baráti kapcsolatok és testvéri együttmüködés fejlesztését állitotta. Ugyanezekben az években nagy lendületet vettek a kapitalista országokban müködő más irányzatu és hovatartozásu szakszervezeti szervekkel fenntartott kapcsolatok.

A X. pártkongresszus határozatai — mutat rá befejezésül a jelentés — ujabb ragyogó távlatokat tárnak fel Románia előtt, jelzik, hogy a szocialista társadalom épitésének müve, ujabb, minőségileg magasabb fokra emelkedett.

A sokoldaluan fejlett szocialista társadalom épitésének komplex müvében a szakszervezetekre felelősségteljes feladatok hárulnak minden tevékenységi területen. A szakszervezetek tehát még erőteljesebben érvényesithetik politikai és szervező képességüket, azt a szerepüket, hogy fórumként szolgáljanak a dolgozó tömegek megkérdezéséhez, bevonják a dolgozó tömegeket a szocialista társadalom vezetésébe. A szakszervezetek ujabb jelentős sikerekkel kivánják köszönteni a Román Kommunista Párt félszázados évfordulóját a társadalmi élet minden területén, fokozott erőfeszitéssel azon lesznek, hogy még jobban hozzájáruljanak egész népünk haladásához és boldogságához, hazánknak a civilizáció és a haladás ujabb fokaira való emeléséhez.

Megnyilt a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetségének kongresszusa

(Folytatás az 1. oldalról)

közötti, az országunk szakszervezetei és az egész világ szakszervezetei közötti szoros, internacionalista kapcsolatokat tanusitja, megnyilvánulása a nemzetközi munkás- és szakszervezeti szolidaritasnak a jobb életért, társadalmi haladásért, a békének, a szabadságnak és a népek függetlenségének diadaláért vivott küzdelemben.

A küldöttek ezután megválasztották a kongresszus elnökségét, a mandátumigazoló bizottságot és a kongresszus titkárságát.

A kongresszus ezután egyöntetüleg elfogadta a következő napirendet:

1. A Romániai Szakszervezetek Általános Szövetsége Központi tanácsának jelentése az előző kongresszus óta folytatott tevékenységről és a szakszervezetek feladatai a Román Kommunista Párt X. kongresszusán elfogadott határozatok megvalósitásában.

2. A Központi Ellenőrző Bizottság jelentése.

3. Jelentés a szakszervezeti keret-szabályzat tervezetéről; a tevékenységi ág szakszervezeti szövetsége keret-szabályzatának tervezete; a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetsége alapszabályzatának tervezete és a területi szakszervezeti tanácsok alapszabályzatának tervezete.

4. A Romániai Szakszervezetek Általános Szövetsége Központi Tanácsának és a Központi Ellenőrző Bizottságnak a megválasztása.

A párt iránti, a párt Központi Bizottsága iránti odaadás lelkes légkörében, hatalmas és hosszan tartó taps közepette szólásra emelkedett **Nicolae Ceauşescu** elvtárs, a Román Kommunista Párt főtitkára, az Államtanács elnöke. A beszédet perceken át több izben is élénken megtapsolták. A jelenlévők lelkesen éljeneznek, ütemesen kiáltják: „RKP—RKP!" „RKP—Ceauşescu", „Ceauşescu és a nép!".

Az RSZÁSZ elnöke, az összes kongresszusi részvevők és meghivottak, az összes dolgozók érzelmeinek hangot adva, köszönetet mondott Nicolae Ceauşescu elvtársnak a munkásosztályhoz, a szakszervezetekhez intézett meleg szavaiért, értékes utmutatásaiért. Az ezt követő szünetben a párt és államvezetők szivelyesen elbeszélgettek a külföldi szakszervezeti küldöttségek vezetőivel.

Az első napirendi pont keretében **Virgil Trofin** elvtars előterjesztette a Romániai Szakszervezetek Általános Szövetsége Központi Tanácsának jelentését az előző kongresszus óta folytatott tevékenységéről és a szakszervezetekre háruló feladatokról a Román Kommunista Párt X. kongresszusán elfogadott határozatok megvalósításában.

A délutáni ülésen **Csupor Lajos** elvtárs, a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke előterjesztette a bizottság jelentését.

A kongresszus a továbbiakban megválasztotta a határozattervezet-szövegező bizottságot és a jelölő bizottságot. Az utóbbi feladata jelölteket javasolni az RSZÁSZ Központi Tanácsába és a Központi Ellenőrző Bizottságba.

A kongresszus ugyszintén megválasztotta annak az öt munkabizottságnak az elnökségét, amely az alábbi problémakörökben megvitatja a szakszervezeti munkát: gazdaság és szakmai képzés; a szociális kérdések és az életszinvonal emelése; kulturális-nevelőmunka, sport és turisztika; szervezés, szervezeti szabályzat és szakszervezeti autonómia; nemzetközi kapcsolatok.

Ezután megkezdődött az elhangzott jelentések vitája. Felszólaltak a következő küldöttek: **Gheorghe Stuparu,** a bukaresti 23 August üzem szakszervezeti bizottságának elnöke, **Teofil Dan,** a borzeşti-i petrokémiai ipari csoport szakszervezeti bizottságának elnöke, **Ioana Tutor,** a piteşti-i Argeşana szövetgyár szakszervezeti bizottságának elnöke, **Alexandru Stoica,** a galaci kohászati kombinát főolvasztára, dr. **Traian Mocuţa** mérnök, a cimpinai Kőolaj- és Földgázipari Kutató és Tervező Intézet kutatója, **Szamossy Kornélia,** a Marosvásárhelyi Állami Szinház művésznője, **Ion Soare,** a brăilai Progresul építőipari nehézgépgyár acélmüve szakszervezeti bizottságának elnöke, **Mihai Ţoţia,** a Brassó municipiumi szakszervezeti tanács elnöke, **Viorica Maxim,** a szatmári Mondiala konfekciógyár szakszervezeti bizottságának elnöke.

Ion Vilsan elvtárs, az RSZÁSZ Központi Tanácsa Végrehajtó Bizottságának tagja előterjesztette az igazoló bizottság jelentését, amelyet a kongresszus jóváhagyott.

A jelentés rámutatott, hogy a több mint 2000 küldött képviseli az összes hazai dolgozó kategóriákat, románokat, magyarokat, németeket és más nemzetiségüeket, csaknem háromnegyed részük közvetlenül a termelésben, vagyis ott dolgozik, ahol az anyagi és szellemi javak születnek.

Ezután folytatták a vitát. Felszólalt még **Helmut Gundisch,** a medgyesi 8 Mai cipőgyár szakszervezeti bizottságának elnöke és **Mircea Georgescu,** az építőipari és építőanyagipari szakmai szakszervezeti szövetség bizottságának elnöke.

A délután folyamán köszöntötte a kongresszust **Pierre Gensous,** a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára, **I. V. Prohorov,** a Szovjetunió Szakszervezetei Központi Tanácsának titkára, a kinai munkások képviseletében **Uej Pin-kuej,** a Kinai Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja, az Ansan városi (Liaonin tartomány) munkásképviselők konferenciájának vezetőségi tagja, **Nguyen Duc Tink,** a Vietnami Szakszervezeti Szövetség Elnökségének tagja, **Luciano Lama,** az Olasz Általános Munkaszövetség (CGIL) főtitkára, a CGIL, a Szabad Szakszervezetek Olasz Szövetsége és az Olasz Munkásszövetség jelenlévő küldöttsége nevében, **Sztoil Hrisztov,** Bulgária NK Szakszervezetei Központi Tanácsának titkára.

A vendégek sok sikert kivántak a kongresszus munkájához, országuk szakszervezetei nevében melegen köszöntötték hazánk dolgozóit. Ismertették szakszervezeteik munkáját, hangsulyozták a nemzetközi munkás- és szakszervezeti szolidaritás erősitésének szükségét, a jobb életért, a békéért és a társadalmi haladásért vivott harcban. A vendégek a hazai szakszervezetek iránti barátság jeléül ajándékokat nyujtottak át a kongresszus elnökségének.

A szakszervezeti kongresszus folytatja munkáját.

(Agerpres)

NEMZETKÖZI ÉLET

A Gheorghe Rădulescu elvtárs vezette román kormányküldöttség látogatása a Kínai Népköztársaságban

Elutazás Pekingből

PEKING. — Ion Gălăţeanu, az Agerpres tudósitója közli:

A román kormányküldöttség, élén Gheorghe Rădulescu elvtárssal, a Minisztertanács alelnökével befejezte pekingi látogatását. Március 23-án délelőtt a küldöttség elutazott a kinai fővárosból, hogy vidéken tegyen látogatást.

A román küldöttség tagjait elbucsuztatta Li Szien-nien az Államtanács alelnöke, Csu Hujco, a Kinai Népi Felszabaditó Hadsereg nagyvezérkari főnökének helyettese, Ken Piao, a Kinai KP KB külügyi osztályának vezetője, Fan I, külgazdasági miniszter, Pai Szian-kuo külkereskedelmi miniszter, Li Csan, külkereskedelmi miniszterhelyettes, Csao Kuan-hua külügyminiszter-helyettes és más kinai hivatalos személyek, valamint a pekingi román nagykövetség több tagja.

A repülőteret román és kinai állami zászlók diszitették. A jelenlévő több ezer lakos lelkes hangulatban ütemesen éltette a két ország barátságát.

A vidéki látogatáson a román küldöttséget elkiséri Li Csan külkereskedelmi miniszterhelyettes és Li Lien-csu, a Külügyminisztérium külkapcsolati igazgatóságának igazgatója.

A vendéglátók meghivása alapján a küldöttségben részt vesz Aurel Duma, Románia pekingi nagykövete is.

Megérkezés Nankingba

NANKING. — Ion Gălăţeanu, az Agerpres tudósitója közli:

A román kormányküldöttség, élén Gheorghe Rădulescu elvtárssal, a Minisztertanács alelnökével, kedden Nankingba, Kiangszu tartomány székhelyére érkezett.

A repülőtéren a helybeliek népes tömege meleg fogadtatásban részesitette a román vendégeket.

A román küldöttség megtekintette a néhány éve épült, korszerü Jangce-hidat, majd pedig Szun Jat-szennek, az 1911-es polgári demokratikus forradalom vezetőjének az emlékművét.

A vendéglátók vacsorát adtak vendégeik tiszteletére.

Szun Si-u, a Kinai KP KB Politbürójának tagja, a Kiangszu tartományi forradalmi bizottság elnöke és Gheorghe Rădulescu, a Minisztertanács alelnöke pohárköszöntőt mondott. Mindkét szónok éltette a két nép barátságát, Románia és Kina felvirágzását és jólétét, s emelte poharát a két ország párt- és államvezetőinek egészségére.

Megegyezés a pakisztáni válság megoldására

DACCA. (Agerpres).

Yahya Khan elnök és Mujibur Rahman, az Awami Liga vezére az utóbbi napok megbeszélésein általános megegyezésre jutott a pakisztáni alkotmány válságának megoldását szolgáló kérdésekben— jelentette ki Zulfikar Ali Bhutto, a Néppárt elnöke egy daccai sajtóértekezleten. A pártelnök kiemelte, hogy Yahya Khan elnök közölte vele annak az egyezménynek a főbb irányvonalait, amelyet az ország nyugati részének érdekeit szem előtt tartva elemzett Rahmannal.

A Néppárt elnöke egyszersmind arra is rámutatott, hogy az Awami Liga vezetőjével való találkozása „gyümölcsöző és kielégitő" volt. Ez alkalommal — mondotta — bebizonyult, hogy egy, az alkotmány válságát megoldani hivatott esetleges egyezmény csak abban az esetben válhat életképessé, ha azt mindkét politikai alakulat, az Awami Liga, a Néppárt és a hadsereg is jóváhagyja.

A Néppárt vezére nem volt hajlandó részleteket közölni a megbeszélésről, mindössze arra mutatott még rá, hogy a válság megoldását szolgáló valamennyi megbeszélésnek a legfőbb célja Pakisztán integritásának fenntartása. Yahya Khan elnök — jelentette ki Bhutto — a jelenlegi válság végleges megoldásáig marad Daccaban.

LEGFRISSEBB HÍREINK

Andrej Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere fogadta Stanislaw Trepczynski lengyel külügyminisztert, s megbeszélést folytatott vele közös érdekü kérdésekről — jelenti a TASZSZ.

Jacques Duclos, a Francia KP KB Politbürójának tagja, aki a Párizsi Kommün centenáriumi ünnepségei alkalmából Varsóban tartózkodik, látogatást tett a LEMP KB-nál, ahol fogadta Edward Gierek, a LEMP KB első titkára. A találkozón, amelyen más lengyel pártvezetők is részt vettek, a vendéget tájékoztatták a lengyelországi szocialista építés kérdéseiről és a LEMP tevékenységéről. Megbeszélték továbbá a két párt együttmüködésének kérdéseit — jelenti a PAP hirügynökség.

A Monte Cenis közelében lévő épitőtelepre zudult hólavina nyolc embert sebesitett meg, hármat eltüntnek nyilvánitottak. Észak-Olaszországban az utóbbi napokban egyfolytában havazott. Egy ujabb hóvihar miatt a mentési munkálatokat be kellett szüntetni. Imperia (Liguria) környékén 1000 méteres magasságban szintén hólavina pusztitott. Több gépkocsi a hó alá került. A helyszinre mentőcsapatokat küldtek. A talajcsuszamlások, a hólavinák és a felhőszakadások miatt Monesi falu elszigetelődött a külvilágtól. Novara közelében, Macugnanán 4000 turista van elzárva a külvilágtól.

Genfben folytatja munkáját az Emberi Jogok Bizottságának 27. ülésszaka. A hétfői ülésen a rasszizmus és a faji megkülönböztetés elleni harc nemzetközi évének kérdéseit vitatták meg. Winspeare Guicciardi, az ENSZ európai hivatalának igazgatója felolvasta U Thant üzenetét, amely rámutat, hogy az 1971-es esztendő során világszerte veszélyesnek és helytelennek kell kinyilvánitani a faji megkülönböztetés valamennyi doktrináját. Az idén — hangzik az üzenet — minden szinten hatékony intézkedéseket kell tenni azért, hogy egyszer s mindenkorra felszámolhassuk a szegregáció és a faji megkülönböztetés szégyenletes politikáját.

Anwar Szadat, az EAK elnöke törvényt irt alá, amelynek értelmében a katonai szolgálati korhatárt 30 évről 35 évre emelték fel — közli az AL AHRAM cimü lap. A törvényt az egyiptomi Nemzetgyülés januárban hagyta jóvá és az március 18-án lépett életbe.

Kenneth Kaunda zambiai elnök sajtóértekezleten itélte el a portugál gyarmatositók országa ellen végrehajtott akcióit. Mint mondotta, tavaly julius óta a portugál csapatok 40 támadást hajtottak végre Zambia területén, s ezek során több embert megöltek, megsebesitettek vagy elraboltak.

Gustav Heinemann, Németország Szövetségi Köztársaságának elnöke, Walter Scheel külügyminiszter kiséretében, hétfőn három napos hivatalos latogatásra Caracasba érkezett.

Nürnbergben számos hivatalos személy és müértő jelenlétében megnyilt az „Arany, ezüst, ékességek — Dürrertől napjainkig" cimü kiállitás, amelyet a városi hatóságok rendeztek a „Dürer-év" keretében. Számos külföldi ékszerészen kivül, a román Florica Fărcaşu is bemutat néhány művészi darabot alkotásaiból.

Tájékoztató

1971
Március
24
Szerda

Napkelte 6.12, napnyugta 18.33 órakor. Az évből eltelt 83 nap, hátra van még 282.

Filmek

DACIA: A jég tükrén (9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.30).
STUDIÓ: King Kong megszökik (10, 12, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30).
MUREŞUL: Az első futár (10, 12, 14, 16, 18, 20)
IFJUSÁGI: Házasság görög módra (14, 16, 18, 20).
VICTORIA: Két mamám és két papám van (15, 17, 19) Ötmillió tanu (11).
PROGRESUL (Ujarad): Egy szobaur vallomásai (17, 19).
SOLIDARITATEA (Gáj): Vallomás (17, 19).
CFR (Grădişte): Az idő ablakai (17, 19).

A VIDEKI MOZIK MÜSORA

LIPPA: A borzalom bére.
PECSKA: Hegyen-völgyön lakodalom.
BOROSJENŐ: 24—25 nem tér vissza.
KISJENŐ: Házassági apróhirdetés.
SZENTANNA: Anicska.
NAGYLAK: Ne légy szomoru.
KÜRTÖS: Pikk ász
PANKOTA: Az uj alkalmazott.
VILÁGOS: Hétszer hét
BOROSSEBES: Az utolsó ut.
KÖRÖSBÖKÉNY: A Sas müvelet.
VINGA: Találkozás a régi mecsetnél.

Az egyiptomi folklór követei Aradon

Hétfő este zsufolt nézőtér előtt lépett szinpadra városunkban az Egyesült Arab Köztársaság REDA nevü népi együttese. Európai turnéja során érkezett hozzánk a világhirü együttes. Franciaország, NSZK, Hollandia, Csehszlovákia, Magyarország, Jugoszlávia után hazánkban először Arad közönsége tapsolhatott müvészetüknek.

A REDA együttes 1959-ben alakult, mükedvelőkből. Alapitója és mai napig is lelkes vezetője MAHMUD REDA koreográfus és ALI ISMAIL zeneszerző és karmester. Az egykori mükedvelő csoport évről évre hivatásos zenészekkel és táncosokkal erősödött és ma már 170 tagu reprezentativ együttesé kovácsolódott.

Bár erre az európai turnéra csökkentett létszámmal indultak, előadásuk mégis magas müvészi szinten közvetitette az egyiptomi folklór gyöngyszemeit.

Egzotikusnak és olykor bizarrnak tünt ez a számunkra ismeretlen világ, hiszen az arab folklórral kapcsolatos ismereteink még mindig jobbára az Ezeregyéjszaka mesevilágából táplálkoznak.

Az ősi hangszereken megszólaltatott muzsika közelebb hozta hozzánk a Nilus-menti emberek érzésvilágát, szokásait, dolgos hétköznapjait. Igazi élményt jelentett például, az évezredes tradiciókat felevenitő, rendkivül plasztikusan előadott Férfitánc. Mintha a piramisok kőkockáiba vésett emberalakok keltek volna életre a citerán, és pánsipon előadott muzsikaszóra. Ritmus és harmónia, szinpompás keleti viselet káprázlatta el a nézőt a Nilus-parti menyasszonytánc előadásakor is. Külön élményt jelentett FARIDA FAHMY szólótáncosnő mozgáskulturája, lenyügöző bája.

Ősi népszokást ismerhettünk meg a Zina oázis táncszvitben. A sivatagi élet, a természet mostoha törvényeivel folytatott állandó küzdelem egy-egy kifejező mozzanatát láthattuk a szinpadon. De mindegyik táncszám vagy dal eredetiségével, természetességével hatott a nézőre.

Szép teljesitményt nyujtott az összeforrott, képzett muzsikusokból álló zenekar. A témás táncokat 5—6 tagu vokálcsoport kisérte. Ali Ismail kitünő karmesternek és komponistának bizonyult, aki nemcsak a népi együttes egyik vezetője, hanem a kairói zenei élet egyik számottevő egyénisége is.

Az egyiptomi együttes aradi fellépése a népek közötti barátság és kölcsönös megismerés hasznosságának és szükségességének, a folklór kiapadhatatlan tiszta forrásából meritő müvészet létjogosultságának ujabb bizonyitéka.

(bereczki—puskel)

Új tejtermékgyárak

— **Uj tejtermékgyárakat helyeznek üzembe az idén Aradon, Oltenițán, Targoviștén és Tulceán. Az uj gyárak napi kapacitása 900 hektoliter tej, jelentős mennyiségü joghurt és más tejtermék.**

Ugyanebben az évben kezdi meg a termelést a kézdivásárhelyi és a Zimnicea-i uj tejtermék-részleg, 1200 tonna tervezett évi kapacitással.

Az uj egységeket korszerü, nagy termelékenységü hazai felszerelésekkel és berendezésekkel látták el.

Az uj ötéves terv előirányozza, hogy a fontosabb városok rendelkezzenek tejtermék-egységekkel. Több egységben rátérnek a tej müanyagtasakokba való csomagolására.

Rádió

Szerda, március 24.

BUKAREST I.

6—9.30 Reggeli zenés müsor. 10.30 Tudományos adás iskolásoknak. 11.15 1921—1971 — az RKP fél évszázada. 12 Conny Vink énekel. 13.27 Zenés fejtörő. 14 A hét zeneszerzője: Camille Saint-Saens. 15.05 Régi román legendák. 16.15 Hazafias dalok. 17 Az ifjuság hullámhosszán. 20 George Ivaşcu esti jegyzete. 21 Domenico Scarlatti szonátái Aldo Ciccolini tolmácsolásában. 21.30 Slágerparádé. 22.55 Veronica Porumbacu forditásaiból. 23 Könnyüzene. 0.03—6 Éjszakai esztrádmüsor.

BUKAREST II.

6—8.10 Reggeli zenés müsor. 8.25 Hires előadóművészek: Radu Aldulescu. 9 Gheorghe Şoima kórusmüveiből. 10.35 Könnyüzene. 11.20 Sheila, Nicolae Nițescu, Sergiu Malagamba és Max Greger együttese müsoraból. 12.15 Beniamino Gigli canzonetteket énekel. 13.15 Déli hangverseny. 14.40 Constantin Bobescu, a zeneszerző és előadóművész. 15 Hazánk vendégei voltak: Helen Shapiro, Salvatore Adamo és Don Backy. 15.30 Rádióiskola 17.05 Népdalok és népi táncok. 18.55 Létay Lajos versei. 20.15 Rádiószinház. Vasile Alecsandri: Despot vajda. 22.30 Rádióegyetem. 23.05 Bartók Béla és a román zene. 24 Részletek John Blow Vénusz és Adonisz c. operájából.

A BUKARESTI RÁDIÓ MAGYAR NYELVŰ ADÁSA

Délelőtt 11 óra 20 perctől 11 óra 45 percig a 202, 261, 330 és 477 méteres hullámhosszon, valamint este 19 óra 30 perctől 19 óra 50 percig a 202, 261 és 330 méteres hullámhosszon beszámol az ország és a nagyvilág eseményeiről.

A KOLOZSVÁRI RÁDIÓ MÜSORÁBÓL

ROMÁN NYELVEN: 6 Falurádió. 17.45 Hangos hiradó. 17.55 A Cantabile vokálegyüttes müsoraból. 18.10 Rádióankét a kollektiv vezetésről. 18.25 Erdőzsongás. Részletek Wagner Siegfried cimü operájából. 18.30 Irodalmi antenna. Közreműködik: Mircea Vaida, Victor Felea, Traian Iancu és Mircea Tomus. 18.50 Esti hangverseny Paul Constantinescu müveiből. 19.20 Violeta Zamfirescu és Ion Bănuţa verseiből.

Időjárás

Országszerte folytatódik a lehülés, változó felhőzettel. Helyi esők, villámlás. Az ország északi részén havaseső és hó. Erős északi szél. Legalacsonyabb hőmérséklet 0 és 8 fok között, északon és a völgyekben alacsonyabb, legmagasabb 2 és 12 fok között, délkeleten valamivel magasabb.

Televizió

Szerda, március 24.

16,00 Ex Terra '71 — pioniroknak és iskolásoknak.
18,30 Gazdaság, tudomány, vezetés.
19,10 Pronoexpressz-huzás.
19,20 1001 este — gyermekeknek.
19,30 Hiradó.
20,00 50 esztendő, 50 visszaemlékezés — 1930.
20,10 Filmmuzeum: Viva Zapata-játékfilm — országos bemutató
22,05 A tévé postája.
22,15 A párizsi kommün — francia dokumentumfilm.
22,50 Hiradó.

Szinház

CSÜTÖRTÖKÖN, március 25-én este fél 8 órakor: *Diluviul* (bemutató előadás, A bérlet).

STUDIÓ 197
PÉNTEKEN, március 26-án délután 5 órakor: *Coşbuc irodalmi matiné.*

Bábszinház

VASÁRNAP, március 28-án délelőtt fél 11 órakor: *Melodie şi ritm pe şfori.*

Képzőművészeti szümpozion

Csütörtökön, március 25-én 18 órakor a Barátság Házában rendezik meg **A román képzőművészet fejlődése a szocializmus éveiben** cimü szümpoziont, melynek meghivott vendégei **Octavian Barbosa, Eleonora Costescu** és **Cornel Radu Constantinescu** bukaresti mükritikusok.

Virág-hir

A tavasz beköszöntésével természetszerüen jelentkeztek a virág gondok is. Mert ki ne szeretné, hogy a ház előtti kiskertben begónia, rózsa, kána, tulipán stb. viritson, illatozzon vagy hogy tömbház-lakásának erkélyét szemet pihentető, gyönyörködtető üdezöld futó, kuszó növények diszitsék? Felhivjuk az érdeklődők figyelmét, hogy mind a virágüzletekben, mind pedig kint a virágkertészetben (Trestiei utca 33—35 szám) vásárolhatnak különböző virágfajtákat, szoba- és parknövényeket, facsemetéket, diszbokrokat. Ugyanakkor tervbe vették nylon tasakba csomagolt föld árusitását is.

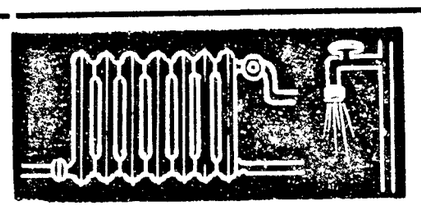

Az Arad Megyei Községgazdálkodási Vállalat

Bucura utca 4. szám

alkalmaz

— vizvezeték-, hőelosztó- és gázszerelőket
— villany- és autogén hegesztőket
— géplakatosokat
— lakatosokat

(218)

A Mezőgazdasági Gépeket Gyártó, Javító és Szerelő Vállalat

(volt Gépjavító Üzem)
Steagului utca 1 szám

alkalmaz:

— magas szakképesitésü szerszámlakatosokat (IV—VI. kategória)
— magas szakképesitésü épitő-szerelő lakatosokat a prototipus mühelybe (IV—VI. kategória)
— karbantartó lakatosokat (IV—VI. kategória)
— magas szakképesitésü kazánfütőket (IV—VI. kategória)
— jogositvánnyal rendelkező darukezelőt, daruhoz
— épitészmérnököt telepvezetőként mezőgazdasági épitő-szerelő munkálatokhoz a 914/1968, valamint a 2383/1969 számu MTH 2. melléklete értelmében
— grafikust

Mindennemü felvilágositást a vállalat személyzeti osztálya nyujt, telefon 121-41, belső szám 10.

(213)

Vörös Lobogó szerkesztősége: Republicii ut 81. szám. Telefon: 124-14, 116-92, 130-87, 135-69, 146-74. Kiadóhivatal: 128-34. Nyomda: 130-93, 120-77. Tip. I.P.B.A. 40 168